

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 233/2014

av den 11 mars 2014

om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsamarbete för perioden 2014–2020

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Denna förordning ingår i unionens politik för utvecklingsamarbete och är ett av de instrument som understöder unionens yttre politik. Den ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 ⁽³⁾, som upphörde att gälla den 31 december 2013.
- (2) Kampen mot fattigdom kommer även i fortsättningen att vara huvudmålet för unionens utvecklingspolitik, i enlighet med avdelning V, kapitel 1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och femte delen, avdelning III, kapitel 1 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget), i enlighet med millennieutvecklingsmålen och andra internationellt överenskomna utvecklingsåtaganden och mål som godtagits av unionen och medlemsstaterna inom ramen för Förenta nationerna (FN) och andra behöriga internationella forum.
- (3) I den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: *Europeiskt samförstånd* ⁽⁴⁾ (nedan kallat *det europeiska samförståndet*), med senare överenskomna ändringar, fastställs den allmänna politiska ramen, riktlinjerna och fokus för genomförandet av denna förordning.

- (4) Unionens stöd bör med tiden bidra till att minska biståndsberoendet.
- (5) Unionens åtgärder i internationella sammanhang bör utgå från de principer som har legat till grund för dess egen tillblivelse, utveckling och utvidgning och som den strävar efter att föra fram i resten av världen, nämligen demokrati, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas allmängiltighet och odelbarhet och respekt för människors värde, jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten. Unionen ska sträva efter att utveckla och konsolidera sitt åtagande när det gäller dessa principer i partnerländer, partnerterritorier och partnerregioner genom dialog och samarbete. Genom att eftersträva dessa principer bevisar unionen sitt mervärde som aktör inom utvecklingspolitiken.
- (6) Vid genomförandet av denna förordning, särskilt under programplaneringsprocessen, bör unionen ta vederbörlig hänsyn till de prioriteringar, mål och riktmärken för mänskliga rättigheter och demokrati som unionen fastställt för partnerländerna, särskilt dess landsstrategier för mänskliga rättigheter.
- (7) Respekten för de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna, främjande av rättsstatsprincipen, demokratiska principer, öppenhet, god samhällsstyrning, fred och stabilitet samt jämställdhet mellan kvinnor och män är viktiga för partnerländernas utveckling, och dessa frågor bör integreras i unionens utvecklingspolitik, särskilt vid programplanering och i avtal med partnerländer.
- (8) Biståndseffektivitet, ökad insyn och öppenhet, samarbete och komplementaritet och ökad harmonisering, anpassning till partnerländerna och samordning av förfarandena, både mellan unionen och medlemsstaterna och i förbindelserna med andra givare och utvecklingsaktörer, är väsentliga faktorer för att säkra biståndets samstämmighet och relevans och samtidigt göra det möjligt att minska de kostnader som partnerländerna måste bära. Genom sin utvecklingspolitik åtar sig unionen att genomföra slutsatserna i förklaringen om biståndseffektivitet som antogs vid det högnivåforum om biståndseffektivitet som hölls i Paris den 2 mars 2005, Accra-handlingsplanen som antogs den 4 september 2008 och den uppföljande förklaring som antogs i Busan den 1 december 2011. Dessa åtaganden har lett till ett antal slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, såsom EU:s

⁽¹⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 110.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsamarbete (EUT L 378, 27.12.2006, s. 41).

⁽⁴⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

- uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken och den operativa ramen för biståndseffektivitet. Insatserna och förfarandena för att uppnå en gemensam programplanering bör stärkas.
- (9) Unionens stöd bör stödja den gemensamma strategin Afrika-EU, som antogs vid EU-Afrika-toppmötet den 8-9 december 2007 i Lissabon, med efterföljande ändringar och tillägg, som bygger på den gemensamma vision och de gemensamma principer och mål som är grunden för det strategiska partnerskapet Afrika-EU.
- (10) Såväl unionen som de enskilda medlemsstaterna bör förbättra samstämmigheten, samordningen och komplementariteten i sin politik för utvecklingssamarbete, bland annat genom att ta fasta på partnerländernas och partnerregionernas prioriteringar på landsnivå och regional nivå. För att säkerställa att unionens utvecklingspolitik och samarbetspolitik och medlemsstaternas motsvarande politik verkligen kompletterar och förstärker varandra, och för att säkerställa kostnadseffektivt bistånd samtidigt som man undviker såväl överlappningar som luckor, är det både angeläget och lämpligt att fastställa förfaranden för gemensam programplanering som bör användas närhelst det är möjligt och lämpligt.
- (11) Unionens politik och internationella åtgärder för utvecklingssamarbete vägleds av millennieutvecklingsmålen, såsom att utrota extrem fattigdom och hunger, inklusive efterföljande ändringar av dessa, samt de huvudsakliga mål, principer och åtaganden som unionen och medlemsstaterna har godkänt inom ramen för samarbetet med FN och andra behöriga internationella forum på området utvecklingssamarbete. Unionens politik och internationella åtgärder styrs även av dess åtaganden och skyldigheter avseende mänskliga rättigheter och utveckling, inbegripet den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den internationella konventionen om medborgerska och politiska rättigheter, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, FN:s konvention om barnets rättigheter och FN:s förklaring om rätten till utveckling.
- (12) Unionen engagerar sig starkt för jämställdhet som en mänsklig rättighet, en fråga om social rättvisa och ett kärnvärde i unionens utvecklingspolitik. Jämställdhet är centralt för uppnåendet av alla millennieutvecklingsmålen. Den 14 juni 2010 godkände rådet EU:s handlingsplan 2010-2015 om jämställdhet och kvinnors egenmakt i utvecklingssamarbetet.
- (13) Unionen bör se det som en av sina främsta prioriteringar att främja en heltäckande strategi för insatser vid kriser och katastrofer och i konfliktpåverkade och instabila situationer, bland annat övergångssituationer och situationer efter kriser. Denna strategi bör främst bygga på rådets slutsatser av den 19 november 2007 om EU:s hantering av instabila situationer och slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, också av den 19 november 2007 om säkerhet och utveckling samt bygga vidare på rådets slutsatser av den 20 juni 2011 om förebyggande av konflikter samt relevanta senare slutsatser.
- (14) Unionens stöd bör, framför allt i de situationer där behoven är som mest angelägna och fattigdomen som djupast och mest utbredd, inriktas på att stärka återhämtningsförmågan hos länderna och deras befolkningar efter svåra händelser. Det bör göras genom att man tillhandahåller en lämplig blandning av strategier, insatser och instrument, särskilt genom att säkra att säkerhetsinriktade, humanitära och utvecklingsinriktade strategier samordnas på ett balanserat, konsekvent och effektivt sätt, så att katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd knyts samman.
- (15) Unionens stöd bör inriktas på de områden där det har störst verkan, med beaktande av dess kapacitet att agera på global nivå och att möta globala utmaningar såsom utrotande av fattigdom, hållbar tillväxt för alla och främjande i hela världen av demokrati, god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen, på ett långvarigt och förutsägbart åtagande när det gäller utvecklingsbistånd och på unionens samordnade roll för medlemsstaterna. För att säkerställa en sådan verkan bör principen om differentiering inte bara tillämpas på tilldelning av medel utan även på programplanering, så att bilateralt utvecklingssamarbete inriktas på de partnerländer som har störst behov, inbegripet instabila stater och mycket sårbara stater, och med begränsad tillgång till andra finansieringskällor för deras egen utveckling. Unionen bör upprätta nya partnerskap med länder som inte längre är berättigade att delta i bilaterala biståndsprogram, särskilt genom regionala och tematiska program inom detta instrument och andra tematiska unionsinstrument för att finansiera yttre åtgärder, särskilt partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014⁽¹⁾ (nedan kallat *partnerskapsinstrumentet*).

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer (se sidan 77 i detta nummer av EUT).

- (16) Unionen bör sträva efter att utnyttja de tillgängliga resurserna så effektivt som möjligt för att optimera effekterna av sina yttre åtgärder. Detta bör uppnås genom en övergripande strategi för varje land som utgår från samstämmighet och komplementaritet mellan unionens instrument för yttre åtgärder samt genom skapande av synergieffekter mellan detta instrument, andra unionsinstrument för att finansiera yttre åtgärder och annan unionspolitik. Detta bör vidare leda till ömsesidigt förstärkande av de program som planeras inom ramen för instrumenten för att finansiera yttre åtgärder. Samtidigt som man strävar efter övergripande samstämmighet inom unionens yttre åtgärder i enlighet med artikel 21 i EU-fördraget ska unionen säkerställa en konsekvent politik för utveckling i enlighet med kraven i artikel 208 i EUF-fördraget.
- (17) Samtidigt som principen om en konsekvent politik för utveckling respekteras, bör denna förordning möjliggöra ökad samstämmighet mellan unionens politikområden. Den bör även ge möjlighet till en fullständig harmonisering med partnerländer och partnerregioner genom att, då det är möjligt, som grundval för programplaneringen för unionens åtgärder använda nationella utvecklingsplaner eller liknande heltäckande utvecklingsdokument vilka antagits med deltagande av berörda nationella och regionala organ. Den bör vidare, genom gemensam programplanering, eftersträva en bättre samordning mellan givare, särskilt mellan unionen och medlemsstaterna.
- (18) I en globaliserad värld blir olika interna unionspolitikområden, såsom miljö, klimatförändringar, främjande av förnybara energikällor, sysselsättning (inbegripet anständigt arbete för alla), jämställdhet, energi, vatten, transport, hälsa, utbildning, rättvisa och säkerhet, kultur, forskning och innovation, informationssamhället, migration samt jordbruk och fiske, i allt högre grad en del av unionens yttre åtgärder.
- (19) I strategin för smart och hållbar tillväxt för alla, som inbegriper tillväxtmönster som stärker den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen och möjliggör för de fattiga att öka sitt bidrag till och dra nytta av det nationella välståndet, betonas unionens åtagande att i sin inre och yttre politik främja en smart och hållbar tillväxt för alla som för samman de tre pelarna ekonomi, samhälle och miljö.
- (20) Bland de stora utmaningar unionen och utvecklingsländerna står inför och där behovet av åtgärder på nationell och internationell nivå är akut finns kampen mot klimatförändringar och skyddet av miljön. Denna förordning bör därför bidra till målet att minst 20 % av unionens budget ska gå till insatser för ett koldioxidsnålt och klimattåligt samhälle, och minst 25 % av medlen inom det program för globala allmänna nyttigheter och utmaningar som föreskrivs i denna förordning bör användas till klimatförändring och miljö. Åtgärder inom dessa områden bör närhelst det är möjligt vara ömsesidigt stödande så att deras verkan förstärks.
- (21) Denna förordning bör möjliggöra för unionen att bidra till uppfyllandet av unionens gemensamma åtagande att även i fortsättningen tillhandahålla stöd till mänsklig utveckling för att förbättra människors liv. För att bidra till detta bör minst 25 % av medlen för programmet för globala allmänna nyttigheter och utmaningar gå till detta utvecklingsområde.
- (22) Minst 20 % av stödet enligt denna förordning bör tilldelas grundläggande sociala tjänster, med fokus på hälso- och sjukvård och utbildning, samt sekundärutbildning, varvid en viss flexibilitet måste vara normen, t.ex. i de fall då det rör sig om exceptionellt stöd. Uppgifter om huruvida det kravet har uppfyllts bör ingå i den årliga rapport som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014⁽¹⁾.
- (23) I FN:s handlingsprogram från Istanbul för de minst utvecklade länderna för perioden 2011–2020 förband sig de minst utvecklade länderna att integrera politiken för handel och uppbyggnad av handelskapacitet i sina nationella utvecklingsstrategier. Vid Världshandelsorganisationens åttonde ministerkonferens i Genève den 15–17 december 2011 enades ministrarna dessutom om att bibehålla *Aid for Trade* även efter 2011 på en nivå som åtminstone motsvarar genomsnittet för perioden 2006–2008. Dessa åtgärder måste kompletteras med effektivare och mer riktade *Aid for Trade*-insatser och förenklade handelsprocedurer.
- (24) Även om de tematiska programmen främst bör stödja utvecklingsländer, bör även vissa stödmottagande länder samt de utomeuropeiska länder och territorier som inte uppfyller kraven som tillåter att de definieras som mottagare av offentligt utvecklingsbistånd (ODA) enligt OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (OECD/DAC) men som omfattas av artikel 1.1 b ha rätt att omfattas av de tematiska programmen enligt de villkor som fastställs i denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av Europeiska unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder (se sidan 95 i detta nummer av EUT).

- (25) Närmare uppgifter om samarbetsområden och ändringar av finansiella anslag per geografiskt område och samarbetsområde utgör icke-väsentliga delar av denna förordning. Följaktligen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på uppdatering av de delar av bilagorna till denna förordning som anger närmare uppgifter om samarbetsområden inom de geografiska och tematiska programmen och vägledande finansiella anslag per geografiskt område och samarbetsområde. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (26) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter avseende strategidokument och fleråriga vägledande program som avses i denna förordning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (27) Med hänsyn till sådana genomförandeakters karaktär, särskilt deras policyinriktning och deras budgetkonsekvenser, bör granskningsförfarandet i princip tillämpas vid antagandet av dem, med undantag för när det gäller finansiellt småskaliga åtgärder.
- (28) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall där en snabb reaktion från unionens sida erfordras, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (29) Gemensamma regler och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014.
- (30) Hur Europeiska utrikestjänsten ska organiseras och arbeta fastställs i rådets beslut 2010/427/EU⁽²⁾.
- (31) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i

enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (32) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela förordningens giltighetstid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽³⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (33) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽⁴⁾. Den här förordningen bör därför gälla från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas ett instrument (nedan kallat *instrumentet för utvecklingsamarbete*) genom vilket unionen får finansiera:

- a) Geografiska program som syftar till att stödja utvecklingsamarbete med de utvecklingsländer som upptas i förteckningen över mottagare av ODA som fastställts av OECD/DAC, förutom:
- i) stater som undertecknat partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, i Cotonou den 23 juni 2000⁽⁵⁾, med undantag för Sydafrika,
- ii) länder som är berättigade till stöd från Europeiska utvecklingsfonden,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om fastställande av den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽⁵⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

- iii) länder som är berättigade till EU-stöd från det europeiska granskingsinstrumentet, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 ⁽¹⁾ (nedan kallat *det europeiska granskingsinstrumentet*),
- iv) stödmottagare som är berättigade till EU-stöd från instrumentet för stöd inför anslutningen, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 ⁽²⁾ (nedan kallat *instrumentet för stöd inför anslutningen*).
- b) Tematiska program för utvecklingsrelaterade globala allmänna nyttigheter och hantering av globala utmaningar samt stöd till det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter i partnerländer enligt led a i denna punkt, länder som är berättigade till unionsstöd från de instrument som avses i led a i–iii i denna punkt, samt länder och territorier som omfattas av rådets beslut 2013/755/EU ⁽³⁾.
- c) Ett panafrikanskt program för att stödja det strategiska partnerskapet mellan Afrika och unionen, med senare ändringar och tillägg, för att täcka verksamheter av transregional, kontinental eller global karaktär i och med Afrika.
2. I denna förordning avses med region en geografisk enhet som omfattar mer än ett utvecklingsland.
3. De länder och territorier som avses i punkt 1 kallas i den här förordningen partnerländer eller partnerregioner allt efter omständigheterna enligt deras aktuella geografiska, tematiska eller panafrikanska program.

Artikel 2

Mål och kriterier för stödberättigande

1. Inom ramen för de principer och mål som gäller för unionens yttre åtgärder och det europeiska samförståndet, med överenskomna ändringar av detta, ska nedanstående gälla:
- a) Det primära målet för samarbete enligt denna förordning ska vara att minska och på lång sikt utrota fattigdom.
- b) I överensstämmelse med de primära mål som avses i led a ska samarbete enligt denna förordning bidra till att
- i) stimulera hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling, och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt granskingsinstrument (se sidan 27 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (se sidan 11 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

- ii) befästa och stödja demokrati, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter och relevanta principer i folkrätten.

Relevanta indikatorer, bland annat indikatorer för mänsklig utveckling, särskilt millennieutvecklingsmål 1 för led a och millennieutvecklingsmålen 1–8 för led b, och, för tiden efter 2015, andra indikatorer som överenskommit på internationell nivå av unionen och medlemsstaterna, ska användas för att mäta om målen som anges i första stycket har uppnåtts.

2. Samarbete enligt denna förordning ska bidra till att unionens internationella åtaganden och mål på utvecklingsområdet uppnås, särskilt millennieutvecklingsmålen och de nya utvecklingsmålen för tiden efter 2015.

3. Åtgärder inom de geografiska programmen ska utformas på ett sådant sätt att de uppfyller de kriterier för ODA som OECD/DAC har fastställt.

Åtgärder inom de tematiska programmen och det panafrikanska programmet ska utformas på ett sådant sätt att de uppfyller de kriterier för ODA som OECD/DAC har fastställt, såvida inte

a) åtgärden gäller ett mottagarland eller ett mottagarterritorium som inte är behörigt som mottagarland för ODA enligt OECD/DAC, eller

b) det genom åtgärden genomförs ett globalt initiativ, en prioritering i unionspolitiken, en internationell förpliktelse eller ett internationellt åtagande för unionen i enlighet med artikel 6.2 b och e, och åtgärden inte är av sådan art att kriterierna för ODA uppfylls.

4. Utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 3 a ska minst 95 % av de beräknade utgifterna inom de tematiska programmen och minst 90 % av de beräknade utgifterna inom det panafrikanska programmet utformas så att de uppfyller de kriterier för ODA som OECD/DAC har fastställt.

5. Åtgärder som omfattas av och som är bidragsberättigande enligt rådets förordning (EG) nr 1257/96 ⁽⁴⁾ ska i princip inte finansieras inom ramen för denna förordning, utom om det är nödvändigt att trygga kontinuiteten i samarbetet från en krissituation till stabila utvecklingsförhållanden. I sådana fall ska man särskilt säkerställa att humanitär hjälp, rehabilitering och utvecklingsbistånd knyts samman på ett effektivt sätt.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitär bistånd (EGT L 163, 2.7.1996, s. 1).

Artikel 3

Allmänna principer

1. Unionen ska sträva efter att genom dialog och samarbete med partnerländer och partnerregioner främja, utveckla och stödja de principer för demokrati, rättsstaten och respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter på vilka den är grundad.

2. Vid genomförandet av denna förordning ska en differentierad strategi tillämpas för partnerländerna, för att säkerställa att de erbjuds ett specialanpassat samarbete som bygger på

- a) deras behov, på grundval av kriterier som inbegriper befolkning, inkomst per capita och fattigdomsutbredning, inkomstfördelning och nivån för mänsklig utveckling,
- b) deras förmåga att generera och få tillgång till ekonomiska resurser och deras absorptionsförmåga,
- c) deras åtaganden och resultat, på grundval av kriterier och indikatorer som inbegriper politiska, ekonomiska och sociala framsteg, jämställdhet, framsteg vad gäller god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter, och en effektiv användning av bistånd, särskilt i fråga om hur ett land utnyttjar begränsade resurser för utveckling, i första hand sina egna resurser, och
- d) den potentiella effekten av unionens stöd i partnerländer.

De länder som har störst behov, särskilt de minst utvecklade länderna, låginkomstländer samt länder i kris eller efter en kris som är instabila och sårbara, ska prioriteras vid tilldelning av resurser.

Hänsyn ska tas till kriterier som FN:s index för mänsklig utveckling, index för ekonomisk sårbarhet och andra relevanta index, även för mätning av fattigdom och bristande jämlikhet inom länder, vid analys och fastställande av de länder som är i störst behov av hjälp.

3. Frågor av övergripande karaktär som har fastställts i det europeiska samförståndet ska integreras i alla program. Dessutom ska konfliktförebyggande, anständigt arbete och klimatförändringar integreras, där så är lämpligt.

De övergripande frågor som avses i första stycket ska omfatta följande dimensioner, som ska ägnas särskild uppmärksamhet när omständigheterna så kräver: icke-diskriminering, rättigheter för personer som tillhör minoriteter, rättigheter för personer

med funktionsnedsättning, rättigheter för personer med livshotande sjukdomar och för andra sårbara grupper, grundläggande rättigheter för arbetstagare, social delaktighet, kvinnors egenmakt, rättsstatsprincipen, kapacitetsuppbyggnad för parlament och det civila samhället, och främjandet av dialog, delaktighet, försoning och institutionsuppbyggnad, inklusive på lokal och regional nivå.

4. Vid genomförandet av denna förordning ska en konsekvent politik för utveckling och samstämmighet med andra områden av unionens yttre åtgärder och med andra berörda unionspolitikområden säkerställas, i enlighet med artikel 208 i EUF-fördraget.

I detta avseende ska åtgärder som finansieras enligt denna förordning, inbegripet dem som förvaltas av Europeiska investeringsbanken (EIB), bygga på den politik för utvecklingsarbete som gäller för instrumenten såsom överenskommelser, förklaringar och handlingsplaner som är gemensamma för unionen och berörda partnerländer och partnerregioner, samt på unionens relevanta beslut, särskilda intressen, politiska prioriteringar och strategier.

5. Unionen och medlemsstaterna ska eftersträva regelbundna och täta informationsutbyten, inbegripet med andra givare, och ska främja bättre samordning och komplementaritet mellan givarna genom att arbeta för en gemensam flerårig programplanering grundad på partnerländernas strategier för fattigdomsbekämpning eller jämförbara utvecklingsstrategier. De får genomföra gemensamma åtgärder, bland annat gemensamma analyser och gemensamt genomförande av dessa strategier, identifiera sektorer för prioriterade insatser och göra arbetsfördelningar inom ett land, genom gemensamma uppdrag för alla givare och genom användning av arrangemang för samfinansiering och delegerat samarbete.

6. Unionen ska arbeta för en multilateral strategi med avseende på globala utmaningar och ska härvid samarbeta med medlemsstaterna. I lämpliga fall ska unionen främja samarbete med internationella organisationer och organ och andra bilaterala givare.

7. Förbindelserna mellan unionen och medlemsstaterna, å ena sidan, och partnerländer, å andra sidan, ska baseras på och främja de gemensamma värdena mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen samt principerna om egenansvar och ömsesidig ansvarighet.

Vid förbindelserna med partnerländerna ska hänsyn dessutom tas till deras engagemang och resultat när det gäller genomförande av internationella avtal och avtalsmässiga förbindelser med unionen.

8. Unionen ska främja ett effektivt samarbete med partnerländer och partnerregioner i enlighet med bästa internationella praxis. Den ska anpassa sitt stöd till deras nationella eller regionala utvecklingsstrategier, reformpolitik och förfaranden där så är möjligt, samt stödja demokratiskt egenansvar och inhemsk och ömsesidig ansvarighet. I detta syfte ska unionen främja följande:

- a) En utvecklingsprocess som är transparent och leds av partnerlandet eller partnerregionen och i vilken landet eller regionen har egenansvar, inbegripet främjande av lokal sakkunskap.
- b) En rättighetsbaserad strategi som omfattar alla mänskliga rättigheter, oavsett om de är medborgerliga och politiska eller ekonomiska, sociala och kulturella, för att integrera människorättsprinciper vid genomförandet av denna förordning, för att bistå partnerländer i genomförandet av deras internationella åtaganden på människorättsområdet och för att stödja rättighetshavarna, med fokus på fattiga och sårbara grupper, när de hävdar sina rättigheter.
- c) Egenmakt för befolkningen i partnerländerna, utvecklingsstrategier som omfattar alla och i vilka alla kan delta, med bred medverkan av alla samhällssegment i utvecklingsprocessen och i den nationella och regionala dialogen, inbegripet den politiska dialogen. Särskild vikt ska läggas vid den roll som parlament, lokala myndigheter respektive det civila samhället har att spela, bland annat vad gäller medinflytande, tillsyn och ansvarighet.
- d) Effektiva metoder och instrument för samarbete i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) nr 236/2014, i överensstämmelse med bästa praxis enligt OECD/DAC, däribland användning av sådana innovativa instrument som blandning av bidrag och lån och andra riskdelningsmekanismer inom utvalda sektorer och länder samt engagemang från den privata sektorn, varvid frågorna om skuldsättningens hållbarhet, antalet sådana mekanismer och kravet på systematisk bedömning av inverkan i enlighet med målen för denna förordning, särskilt med fattigdomsbekämpning, vederbörligen ska beaktas.

Alla program, insatser och metoder och instrument för samarbete ska anpassas efter varje partnerlands eller partnerregions särskilda förhållanden, med tonvikt på programbase-erade strategier, tillhandahållande av förutsebar biståndsfinansiering, mobilisering av privata resurser, inbegripet resurser från den lokala privata sektorn, icke-diskriminerande tillgång till grundläggande tjänster för alla samt utveckling och användning av landsspecifika system.

- e) Mobilisering av inhemsk intäkter genom förstärkning av partnerländernas finanspolitik i syfte att minska fattigdomen och biståndsberoendet.
- f) Bättre genomslag för politiska strategier och programplanering genom samordning, samstämmighet och harmonisering mellan givare i syfte att skapa synergieffekter och

undvika överlappningar och dubbelarbete, förbättra kompletariteten och stödja initiativ som omfattar alla givare.

- g) Samordningen i partnerländer och partnerregioner ska ske med tillämpning av överenskomna riktlinjer och principer för bästa praxis när det gäller samordning och biståndseffektivitet.
- h) Resultatbaserade utvecklingsstrategier, bland annat genom användning av transparenta resultatramar på landsnivå, som i förekommande fall grundar sig på internationellt överenskomna mål och indikatorer, såsom de för millennieutvecklingsmålen, för att bedöma och rapportera resultat, inbegripet utfall, resultat och effekt för utvecklingsbiståndet.

9. Unionen ska, där så är lämpligt, stödja samarbete och dialog på bilateral, regional och multilateral nivå, partnerskapsavtalens utvecklingsdimension och trepartssamarbete. Unionen ska också främja syd-syd-samarbete.

10. Kommissionen ska informera och regelbundet utbyta synpunkter med Europaparlamentet.

11. Kommissionen ska ha regelbundna informationsutbyten med det civila samhället och lokala myndigheter.

12. I sitt utvecklingssamarbete ska unionen när så är lämpligt dra nytta av och dela med sig av medlemsstaternas erfarenheter när det gäller reform och övergång och de lärdomar som kan dras av dessa erfarenheter.

13. Unionens bistånd enligt denna förordning får inte användas för att finansiera upphandling av vapen eller ammunition eller insatser med militära eller försvarsrelaterade ändamål.

AVDELNING II

PROGRAM

Artikel 4

Genomförande av unionens stöd

Unionens stöd ska genomföras i enlighet med förordning (EU) nr 236/2014 genom

- a) geografiska program,
- b) tematiska program, som består av
  - i) ett program för *globala allmänna nyttigheter och utmaningar*, och
  - ii) ett program för *det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter*, och
- c) ett panafrikanskt program.

Artikel 5

Geografiska program

1. Unionens samarbetsverksamhet enligt denna artikel ska vara av nationell, regional, transregional och kontinental karaktär.

2. Ett geografiskt program ska omfatta samarbete inom lämpliga verksamhetsområden

a) regionalt med partnerländer som avses i artikel 1.1 a, särskilt i syfte att lindra effekterna av gradering i partnerländer som uppvisar omfattande och växande ojämlikheter, eller

b) bilateralt

i) med partnerländer som inte är högre medelinkomstländer enligt OECD/DAC-förteckningen över utvecklingsländer eller som har en bruttonationalprodukt som motsvarar högst 1 % av världens totala bruttonationalprodukt, och

ii) i undantagsfall, inbegripet för att fasa ut bistånd i bidragsform, får bilateralt samarbete också bedrivas med ett begränsat antal partnerländer om det kan anses vederbörligen motiverat i enlighet med artikel 3.2. Utfasning ska ske i nära samarbete med övriga givare. Avslutande av detta slags samarbete ska, när det är lämpligt, åtföljas av en politisk dialog med de berörda länderna med inriktning på behoven för de fattigaste och mest sårbara grupperna.

3. För att uppnå de mål som anges i artikel 2 ska de geografiska programmen avse samarbetsområden som ingår i det europeiska samförståndet med senare överenskomna ändringar och tillägg till detta, samt följande samarbetsområden:

a) Mänskliga rättigheter, demokrati och god styrning:

i) Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen.

ii) Jämställdhet, kvinnors egenmakt och lika möjligheter för kvinnor.

iii) Den offentliga sektorns förvaltning på central och lokal nivå.

iv) Skattepolitik och skatteförvaltning.

v) Bekämpning av korruption.

vi) Det civila samhället och lokala myndigheter.

vii) Främjande och skydd av barnets rättigheter.

b) Hållbar tillväxt för alla som förutsättning för mänsklig utveckling:

i) Hälsa, utbildning, socialt skydd, sysselsättning och kultur.

ii) Företagsmiljö, regional integration och världsmarknaderna.

iii) Hållbart jordbruk, tryggad livsmedels- och näringsförsörjning.

iv) Hållbar energi.

v) Förvaltning av naturresurser, inklusive mark, skog och vatten.

vi) Klimatförändringar och miljö.

c) Övriga områden av betydelse för utveckling:

i) Migration och asyl.

ii) Sammankopplingen av humanitärt bistånd och utvecklingsamarbete.

iii) Återhämningsförmåga och katastrofriskreducering.

iv) Utveckling och säkerhet, inklusive konfliktförebyggande.

4. Ytterligare detaljer om de samarbetsområden som avses i punkt 3 återfinns i bilaga I.

5. Inom varje bilateralt program ska unionen i princip koncentrera sitt bistånd till maximalt tre sektorer, enligt överenskommelse med det berörda partnerlandet när detta är möjligt.

Artikel 6

Tematiska program

1. Åtgärder som vidtas inom ramen för de tematiska programmen ska ge ett mervärde till och komplettera samt överensstämma med åtgärder som finansieras inom ramen för de geografiska programmen.

2. Minst ett av följande villkor ska gälla för programplaneringen av tematiska åtgärder:

a) Unionspolitikens mål enligt denna förordning kan inte uppnås på ett lämpligt eller effektivt sätt genom geografiska program, inklusive i förekommande fall, när det inte finns något geografiskt program eller när detta har upphävts, eller när det inte finns någon överenskommelse om åtgärder med det berörda partnerlandet.

b) Åtgärderna avser genomförande av globala initiativ till stöd för internationellt överenskomna utvecklingsmål eller globala allmänna nyttigheter och utmaningar.

- c) Åtgärderna är multiregionala, multinationella och/eller övergripande.
- d) Åtgärderna genomför innovativ politik eller initiativ som ska kunna utnyttjas för framtida åtgärder.
- e) Åtgärderna avspeglar en prioritering i unionspolitiken eller en internationell förpliktelse eller ett internationellt åtagande som unionen ingått och som är relevant inom området utvecklingssamarbete.

3. Tematiska åtgärder ska, om inte annat anges i denna förordning, vara till direkt nytta för länder eller territorier som anges i artikel 1.1 b och ska genomföras i dessa länder eller territorier. Sådana åtgärder får genomföras utanför dessa länder eller territorier när det är det effektivaste sättet att uppnå målen för det berörda programmet.

Artikel 7

Globala allmänna nyttigheter och utmaningar

1. Syftet med unionens bistånd inom ramen för programmet globala allmänna nyttigheter och utmaningar ska vara att stödja åtgärder på områden bland följande:

- a) Miljö och klimatförändringar.
- b) Hållbar energi.
- c) Mänsklig utveckling, däribland anständigt arbete, social rättvisa och kultur.
- d) Tryggad livsmedels- och näringsförsörjning och hållbart jordbruk.
- e) Migration och asyl.

2. Ytterligare detaljer om de samarbetsområden som avses i punkt 1 återfinns i del A i bilaga II.

Artikel 8

Det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter

1. Syftet med unionens bistånd inom ramen för programmet det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter ska vara att stärka det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter i partnerländerna och, när så föreskrivs i denna förordning, i unionen, och stödberättigade mottagare enligt förordning (EU) nr 231/2014.

De åtgärder som ska finansieras ska i första hand genomföras av det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter. Åtgärder får, när så är lämpligt för att säkerställa att de blir verkningsfulla, genomföras av andra aktörer för berörda organisationer i det civila samhället och lokala myndigheter.

2. Ytterligare detaljer om samarbetsområdena enligt denna artikel återfinns i del B i bilaga II.

Artikel 9

Det panafrikanska programmet

1. Syftet med unionen bistånd inom ramen för det panafrikanska programmet ska vara att stödja det strategiska partnerskapet mellan Afrika och unionen, med senare ändringar och tillägg, för att täcka verksamheter av transregional, kontinental eller global karaktär i och med Afrika.

2. Det panafrikanska programmet ska utgöra ett komplement till och stå i överensstämmelse med andra program som omfattas av denna förordning liksom med andra unionsinstrument inom för finansiering av yttre åtgärder, särskilt Europeiska utvecklingsfonden och Europeiska grannskapsinstrumentet.

3. Ytterligare detaljer om samarbetsområdena enligt denna artikel återfinns i bilaga III.

AVDELNING III

PROGRAMPLANERING OCH TILLDELNING AV MEDEL

Artikel 10

Allmän ram

1. För geografiska program ska fleråriga vägledande program för partnerländer och partnerregioner bygga på ett strategidokument i enlighet med artikel 11.

För tematiska program ska de fleråriga vägledande programmen utarbetas i enlighet med artikel 13.

Det fleråriga vägledande programmet för det panafrikanska programmet ska utarbetas i enlighet med artikel 14.

2. Kommissionen ska anta de genomförandeåtgärder som avses i artikel 2 i förordning (EU) nr 236/2014 och på grundval av de programplaneringsdokument som avses i artiklarna 11, 13 och 14 i den här förordningen.

3. Unionens stöd får även ta formen av åtgärder som inte omfattas av de programplaneringsdokument som avses i artiklarna 11, 13 och 14 i den här förordningen, i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 236/2014.

4. Unionen och medlemsstaterna ska samråda med varandra i ett tidigt skede av och under hela programplaneringsprocessen, för att verka för samstämmighet, komplementaritet och enhetlighet i samarbetet. Sådant samråd kan leda till gemensam programplanering mellan unionen och medlemsstaterna. Unionen ska också höra andra givare och utvecklingsaktörer, däribland företrädare för det civila samhället, lokala myndigheter och andra genomförandeorgan. Europaparlamentet ska informeras.

5. Vid programplanering enligt denna förordning ska mänskliga rättigheter och demokrati i partnerländerna vederbörligen beaktas.

6. En del av medlen enligt denna förordning får anslås senare i syfte att säkerställa att unionen kan vidta lämpliga åtgärder vid oförutsedda omständigheter, särskilt vid instabila situationer, kriser och efter kriser, samt att möjliggöra synkronisering med partnerländernas strategicykler och att anpassa de vägledande finansiella anslagen efter de översyner som gjorts i enlighet med artiklarna 11.5, 13.2 och 14.3. Med förbehåll för tilldelning eller omfördelning av dessa medel i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i artikel 15, ska användningen av dessa medel beslutas vid en senare tidpunkt i enlighet med förordning (EU) nr 236/2014.

Den del av medlen som inte anslagits får inte överstiga 5 % för någon programtyp, utom i syfte att åstadkomma synkronisering och för de länder som det hänvisas till i artikel 12.1.

7. Kommissionen får, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.3, fastställa en särskild tilldelning av medel i syfte att bistå partnerländer och partnerregioner för att stärka deras samarbete med angränsande yttersta randområden i unionen.

8. Vid all programplanering och programöversyn som genomförs efter offentliggörandet av den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 ska resultaten, rönen och slutsatserna i den rapporten beaktas.

Artikel 11

Programplaneringsdokument för geografiska program

1. Utarbetandet, genomförandet och översynen av alla programplaneringsdokument enligt denna artikel ska följa principerna för en konsekvent politik för utveckling och biståndseffektivitet, nämligen demokratiskt egenansvar, partnerskap, samordning, harmonisering, anpassning till partnerlandets eller partnerregionens system, öppenhet och insyn, ömsesidig ansvarighet och resultatorientering, i enlighet med artikel 3.4–3.8. Där så är möjligt ska programperioden synkroniseras med partnerländernas strategicykler.

Programplaneringsdokument för geografiska program, inbegripet gemensamma programplaneringsdokument, ska i största möjliga utsträckning grundas på en dialog mellan unionen, medlemsstaterna och berörda partnerländer eller partnerregioner, inklusive nationella och regionala parlament, och ska inbegripa det civila samhället och lokala myndigheter samt

andra aktörer, för att stärka egenansvaret för processen och främja stöd till nationella utvecklingsstrategier, särskilt strategier för att minska fattigdomen.

2. Strategidokument ska utarbetas av unionen för det berörda partnerlandet eller den berörda partnerregionen för att ge en sammanhängande ram för utvecklingssamarbetet mellan unionen och det berörda partnerlandet eller den berörda partnerregionen som överensstämmer med det övergripande syftet och tillämpningsområdet och med bestämmelserna om unionens mål, principer och politik i denna förordning.

3. Inget strategidokument ska krävas för

a) länder som har en nationell utvecklingsstrategi i form av en nationell utvecklingsplan eller motsvarande utvecklingsdokument som godtas av kommissionen som grund för motsvarande fleråriga vägledande program, vid tidpunkten för antagande av det senare dokumentet,

b) länder eller regioner för vilka ett gemensamt ramdokument med en heltäckande unionsstrategi, inbegripet ett särskilt kapitel om utvecklingspolitik, har utarbetats,

c) länder eller regioner för vilka ett gemensamt flerårigt programplaneringsdokument har överenskommit mellan unionen och medlemsstaterna,

d) regioner som har en strategi som överenskommit gemensamt med unionen,

e) länder där unionen avser att synkronisera sin strategi med en ny nationell cykel som inleds före den 1 januari 2017; i sådana fall ska det fleråriga vägledande programmet för perioden mellan den 1 januari 2014 och början av den nya nationella cykeln ange unionens insats när det gäller detta land,

f) länder eller regioner som får anslag från unionen enligt denna förordning som inte överstiger 50 000 000 EUR för perioden 2014–2020.

I de fall som avses i leden b och f i första stycket ska det fleråriga vägledande programmet för det berörda landet eller den berörda regionen innehålla unionens utvecklingsstrategi för det specifika landet eller den specifika regionen.

4. Strategidokumentet ska ses över efter halva programtiden eller vid behov bli föremål för särskilda översyner, i förekommande fall i enlighet med de principer och tillvägagångssätt som fastställs i avtalen om partnerskap och samarbete med det berörda partnerlandet eller den berörda partnerregionen.

5. Fleråriga vägledande program för geografiska program ska utarbetas för varje land eller region som mottar ett vägledande finansiellt anslag av unionsmedel enligt denna förordning. Utom när det gäller länder eller regioner som avses i punkt 3 första stycket e och f ska dessa dokument utarbetas på grundval av de strategidokument eller motsvarande dokument som avses i punkt 3.

Vid tillämpningen av denna förordning, får det gemensamma fleråriga programplaneringsdokumentet som anges i punkt 3 första stycket c i den här artikeln betraktas som det fleråriga vägledande programmet under förutsättning att det överensstämmer med de principer och villkor som fastställs i den här punkten, inbegripet ett vägledande anslag av medel, och enligt de förfaranden som anges i artikel 15.

Fleråriga vägledande program för geografiska program ska fastställa de prioriterade områden som valts ut för finansiering från unionen, särskilda mål, förväntade resultat, tydliga, specifika och transparenta resultatindikatorer vägledande finansiella anslag, både totalt och per prioriterat område, och i förekommande fall biståndsformer.

Kommissionen ska anta de fleråriga vägledande finansiella anslagen inom varje geografiskt program i enlighet med denna förordnings allmänna principer, baserat på de kriterier som fastställs i artikel 3.2, och ska förutom de olika programmens särskilda karaktär ta hänsyn till de särskilda svårigheterna för länder eller regioner som befinner sig i kris, är sårbara eller instabila, är i konflikt eller är i riskzonen för katastrofer.

I tillämpliga fall får dessa finansiella anslag ges i form av ett intervall och/eller så kan en del av medlen lämnas i reserv för senare tilldelning. Inga vägledande finansiella anslag får föreskrivas utöver perioden 2014–2020 om de inte uttryckligen görs beroende av tillgången till resurser efter den perioden.

De fleråriga vägledande programmen för geografiska program får vid behov ses över, bland annat för att genomförandet ska bli effektivt, med hänsyn till halvtidsutvärderingar och särskilda översyner av det strategidokument programmen grundar sig på.

Vägledande finansiella anslag, prioriteringar, specifika mål, förväntade resultat, resultatindikatorer och i tillämpliga fall biståndsformer får också anpassas till följd av översyner, särskilt efter en krissituation eller efterkrissituation.

Sådana översyner bör inbegripa behov, samt åtaganden och framsteg när det gäller överenskomna mål för utveckling, inklusive sådana som avser mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatsprincipen och gott styre.

6. Kommissionen ska rapportera om gemensam programplanering med medlemsstaterna i den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 och ska ta med rekommendationer i fall där gemensam programplanering inte uppnåddes fullständigt.

Artikel 12

Programplanering för länder och regioner i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer

1. Vid utarbetande av programplaneringsdokument för länder och regioner i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer eller där ökad risk för naturkatastrofer föreligger ska vederbörlig hänsyn tas till de berörda ländernas eller regionernas sårbarhet samt särskilda behov och förhållanden.

Vederbörlig omsorg bör ägnas åt konfliktförebyggande, statsbyggande och fredsskapande åtgärder samt försonings- och återuppbyggnadsåtgärder efter konflikter samt åt kvinnors och barns roll i dessa processer.

När partnerländer eller partnerregioner direkt berörs eller påverkas av en krissituation, efterkrissituation eller instabil situation, ska det läggas särskild vikt vid förbättrad samordning mellan hjälpinsatser, återuppbyggnad och utveckling mellan alla berörda aktörer, i syfte att bistå vid övergången från en nödsituation till en utvecklingsfas.

Programplaneringsdokumenten för länder och regioner som befinner sig i en instabil situation eller som är benägna att drabbas av naturkatastrofer ska tillgodose behovet av katastrof-förberedande och katastrofförebyggande åtgärder samt hanteringen av följderna av sådana katastrofer och begränsa sårbarheten vid påfrestningar och stärka motståndskraften.

2. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, såsom kriser eller omedelbara hot mot demokratin, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna, får kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.4 i förordning (EU) nr 236/2014 för att se över och ändra de strategidokument och fleråriga vägledande program som avses i artikel 11 i den här förordningen.

Sådana översyner kan leda till en särskild och anpassad strategi för att säkerställa övergången till långsiktigt samarbete och utveckling samt främja bättre samordning och övergång mellan instrumenten för humanitär biståndspolitik och utvecklingspolitik.

Artikel 13

Programplaneringsdokument för tematiska program

1. Fleråriga vägledande program för de tematiska programmen ska fastställa unionens strategi för det berörda temat, och inom programmet för globala allmänna nyttigheter och utmaningar för varje samarbetsområde, de prioriteringar som valts ut för finansiering från unionen, särskilda mål, förväntade resultat och tydliga, specifika och transparenta resultatindikatorer samt huvudparternas internationella situation och verksamheter, och i förekommande fall biståndsformer.

I tillämpliga fall ska resurser och insatsprioriteringar fastställas för deltagande i globala initiativ.

Fleråriga vägledande program för tematiska program ska komplettera de geografiska programmen och ska vara förenliga med de strategidokument som anges i artikel 11.2.

2. De fleråriga vägledande programmen för tematiska program ska ange de vägledande finansiella anslagen, både totalt, för varje samarbetsområde och för varje prioriterat område. I tillämpliga fall får de vägledande finansiella anslagen ges i form av ett intervall och/eller en del av medlen får lämnas i reserv för senare tilldelning.

De fleråriga vägledande programmen för tematiska program ska, med hänsyn till halvtidsutvärderingar och särskilda översyner, vid behov ses över för effektivt genomförande.

Vägledande finansiella anslag, prioriteringar, särskilda mål, förväntade resultat, resultatindikatorer och i tillämpliga fall biståndsformer får också anpassas till följd av översyner.

Artikel 14

Programplaneringsdokument för det panafrikanska programmet

1. Utarbetandet, genomförandet och översynen av alla programplaneringsdokument för det panafrikanska programmet ska följa principerna för biståndseffektivitet enligt artikel 3.4–3.8.

Programplaneringsdokumenten för det panafrikanska programmet ska bygga på en dialog som omfattar alla relevanta aktörer, bland annat Panafrikanska parlamentet.

2. Det fleråriga vägledande programmet för det panafrikanska programmet ska ange de prioriteringar som valts ut för finansieringen, de särskilda målen, de förväntade resultaten, tydliga, specifika och transparenta resultatindikatorer samt i förekommande fall biståndsformer.

Det fleråriga vägledande programmet för det panafrikanska programmet ska stämma överens med de geografiska och tematiska programmen.

3. Det fleråriga vägledande programmet för det panafrikanska programmet ska ange de vägledande finansiella anslagen, totalt, för varje verksamhetsområde och för varje prioriterat område. I tillämpliga fall får det vägledande finansiella anslaget ges i form av ett intervall.

Det fleråriga vägledande programmet för det panafrikanska programmet får ses över när så är nödvändigt, för att man ska kunna reagera på oförutsedda utmaningar eller problem i genomförandet och för att ta hänsyn till eventuella översyner av det strategiska partnerskapet.

Artikel 15

Godkännande av strategidokument och antagande av fleråriga vägledande program

1. Kommissionen ska godkänna de strategidokument som avses i artikel 11 och anta de fleråriga vägledande programmen som avses i artiklarna 11, 13 och 14 genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014. Det förfarandet ska också gälla översyner som leder till betydande ändringar av strategin eller programplaneringen.

2. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, såsom kriser eller omedelbara hot mot demokratin, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna, får kommissionen se över de strategidokument som avses i artikel 11 i den här förordningen och de fleråriga vägledande program som avses i artiklarna 11, 13 och 14 i den här förordningen, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16 i förordning (EU) nr 236/2014.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Deltagande av ett tredjeland som inte är stödberättigat enligt denna förordning

I vederbörligen motiverade undantagsfall och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.3 i denna förordning och för att säkerställa unionsfinansieringens samstämmighet och effektivitet eller för att främja regionalt eller regionöverskridande samarbete, får kommissionen, inom ramen för de fleråriga vägledande programmen i enlighet med artikel 15 i den här förordningen eller de relevanta genomförandeåtgärderna enligt artikel 2 i förordning (EU) nr 236/2014, besluta att utöka möjligheten att få stöd för åtgärder till länder och territorier som annars inte skulle vara berättigade till stöd enligt artikel 1 i den här förordningen, om den åtgärd som ska genomföras är av global, regional, transregional eller gränsöverskridande karaktär.

Artikel 17

Delegering av befogenheter till kommissionen

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 18 för att ändra

a) detaljerna rörande de samarbetsområden som avses i

i) artikel 5.3 enligt del A och del B i bilaga I

ii) artikel 7.2 enligt del A i bilaga II

iii) artikel 8.2 enligt del B i bilaga II

iv) artikel 9.3 enligt bilaga III, särskilt vid uppföljning av toppmöten Afrika-EU.

b) vägledande finansiella anslag inom de geografiska programmen och inom det tematiska programmet *globala allmänna nyttigheter och utmaningar* enligt bilaga IV. Ändringarna ska inte medföra att det ursprungliga beloppet minskas med mer än 5 %, utom när det gäller anslag enligt punkt 1 b i bilaga IV.

2. Kommissionen ska, i synnerhet efter offentliggörandet av den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 och på grundval av rekommendationerna i den rapporten anta de delegerade akter som avses i punkt 1 i den här artikeln senast den 31 mars 2018.

Artikel 18

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 17 ska ges till kommissionen för denna förordnings giltighetstid.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 17 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 17 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (nedan kallad *kommittén för instrumentet för utvecklingssamarbete*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. En observatör från EIB ska delta i överläggningar i kommittén för instrumentet för utvecklingssamarbete när frågor som rör EIB behandlas.

Artikel 20

Finansieringsram

1. Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning för perioden 2014–2020 fastställs till 19 661 639 000 EUR.

De årliga anslagen ska beslutas av Europaparlamentet och rådet inom de gränser som fastställs i den fleråriga budgetramen.

2. I bilaga IV fastställs de vägledande belopp som tilldelas varje program som avses i artiklarna 5–9 för perioden 2014–2020.

3. I enlighet med artikel 18.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013⁽¹⁾, ska ett preliminärt belopp på 1 680 000 000 EUR från de olika instrumenten för finansiering av yttre åtgärder (instrumentet för utvecklingssamarbete, europeiska grannskapsinstrumentet, partnerskapsinstrumentet och instrumentet för stöd inför anslutningen), anslås till insatser i fråga om rörlighet i utbildningssyfte till eller från partnerländer i den mening som avses i förordning (EU) nr 1288/2013 och till samarbete och politisk dialog med myndigheter, institutioner och organisationer från dessa länder.

Förordning (EU) nr 1288/2013 ska gälla för användningen av dessa medel.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUTL 347, 20.12.2013, s. 50).

Medel ska göras tillgängliga endast på grundval av två fleråriga anslag som omfattar de fyra första åren respektive de tre återstående åren. Tilldelningen av denna finansiering ska återspeglas i den fleråriga vägledande programplaneringen för instrumentet enligt den här förordningen, i linje med fastställda behov och prioriteringar hos länderna i fråga. Anslagen får ses över om betydande oförutsedda omständigheter eller betydande förändringar i de politiska förutsättningarna skulle komma att påverka unionens utrikespolitiska prioriteringar.

4. Finansieringen enligt denna förordning för åtgärder som avses i punkt 3 får inte överstiga 707 000 000 EUR. Medlen ska tas från de finansiella anslagen till de geografiska programmen och den förväntade regionala fördelningen och typerna av åtgärder ska specificeras. Medel enligt denna förordning som syftar till att finansiera åtgärder som täcks av förordning (EU) nr 1288/2013 ska användas för åtgärder som främjar partnerländerna som omfattas av den här förordningen, med särskild tonvikt på de fattigaste länderna. Rörlighetsinsatsen för studenter och personal som finansieras genom anslag från den här förordningen ska inriktas på områden som är relevanta för en hållbar utveckling för alla människor i utvecklingsländerna.

5. Kommissionen ska i sin årliga rapport om genomförandet av denna förordning enligt artikel 13 i förordning (EU) nr 236/2014 ta med en förteckning över alla insatser som avses i punkt 3 i den här artikeln vars finansiering härrör från denna förordning, inklusive deras överensstämmelse med de mål och principer som anges i artiklarna 2 och 3 i den här förordningen.

Artikel 21

Europeiska utrikestjänsten

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med beslut 2010/427/EU.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i den Strasbourg 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

SAMARBETSOMRÅDEN ENLIGT GEOGRAFISKA PROGRAM

A. GEMENSAMMA SAMARBETSOMRÅDEN ENLIGT GEOGRAFISKA PROGRAM

Geografiska program ska hämtas från de samarbetsområden som anges nedan, som inte ska tolkas som liktydiga med sektorer. Prioriteringar kommer att fastställas i enlighet med unionens internationella åtaganden på området utvecklingspolitik, i synnerhet millennieutvecklingsmålen och internationellt avtalade nya utvecklingsmål efter 2015 som förändrar eller ersätter millennieutvecklingsmålen, och på grundval av en politisk dialog med varje stödberättigat partnerland eller stödberättigad region.

I. Mänskliga rättigheter, demokrati och god styrning

- a) Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen
  - i) stödja demokratisering och stärka demokratiska institutioner, inklusive parlamentens roll,
  - ii) stärka rättsstatligheten och rättsväsendenas och skyddssystemens oberoende samt säkerställa obehindrad och lika tillgång till rättslig prövning för alla,
  - iii) stödja institutioners öppna och ansvarsfulla verksamhet samt decentralisering, främja deltagarinriktad social dialog inom landet och andra dialoger om samhällsstyrning och mänskliga rättigheter,
  - iv) främja mediernas frihet, inklusive moderna kommunikationsmedel,
  - v) främja politisk pluralism, skydd av civila, kulturella, ekonomiska, politiska och sociala rättigheter samt skydd av personer som tillhör minoriteter och de mest utsatta grupperna,
  - vi) stödja kampen mot diskriminering och diskriminerande praxis på vilken grund som helst, bland annat på grundval av ras eller etniskt ursprung, kast, religion eller övertygelse, kön, könsidentitet eller sexuell läggning, social anknytning, funktionshinder, hälsotillstånd eller ålder,
  - vii) främja folkbokföring, särskilt registrering av födelser och dödsfall.
- b) Jämställdhet mellan könen, ökad egenmakt och lika möjligheter för kvinnor
  - i) främja jämställdhet mellan könen och likvärdig behandling,
  - ii) skydda kvinnors och flickors rättigheter, inklusive genom åtgärder mot barnäktenskap och andra skadliga traditionella sedvänjor såsom kvinnlig könsstympning och alla former av våld mot kvinnor och flickor, samt stöd till offer för könsbaserat våld,
  - iii) främja ökad egenmakt för kvinnor, inklusive i deras roller som utvecklingsaktörer och fredsbyggare.
- c) Den offentliga sektorns förvaltning på central och lokal nivå
  - i) stödja utvecklingen av den offentliga sektorn för att förbättra den universella och icke-diskriminerande tillgången till grundläggande tjänster, särskilt hälso- och sjukvård och utbildning,
  - ii) stödja program som syftar till att förbättra utformningen av politiken, den ekonomiska förvaltningen inom den offentliga sektorn, inklusive ett inrättande eller en förstärkning av organ och åtgärder för revision, kontroll och bedrägeribekämpning, samt den institutionella utvecklingen, inklusive förvaltningen av mänskliga resurser,
  - iii) stärka parlamentens tekniska sakkunskap så att de kan utvärdera och bidra till utarbetandet och översynen av de nationella budgetarna, inklusive när det gäller skattefrågor och inhemska intäkter från råvaruutvinning.
- d) Skattepolitik och skatteförvaltning
  - i) stödja skapandet eller förstärkningen av rättvisa, transparenta, effektiva, progressiva och hållbara nationella skattesystem,
  - ii) stärka utvecklingsländernas övervakningskapacitet i kampen mot skatteundandragande och olagliga finansiella flöden,
  - iii) stödja utförande och spridning av arbete om skattebedrägeri och dess verkningar, särskilt genom tillsynsorgan, parlament och det civila samhällets organisationer,

- iv) stödja multilaterala och regionala initiativ rörande skatteförvaltning och skattereformer,
  - v) stödja utvecklingsländerna så att de mer ändamålsenligt kan delta i strukturerna och processerna för det internationella skattesamarbetet,
  - vi) stödja införandet av rapportering land för land och projekt för projekt i partnerländernas lagstiftning för att öka den finansiella öppenheten.
- e) Korruptionsbekämpning
- i) hjälpa partnerländerna att bekämpa alla former av korruption, bland annat genom främjande verksamhet, höjande av medvetenheten och anmälningar av sådant beteende,
  - ii) öka kontroll- och tillsynsorganens samt domstolsväsendets kapacitet.
- f) Det civila samhället och lokala myndigheter
- i) stödja kapacitetsuppbyggnaden i det civila samhällets organisationer för att stärka deras röst och aktiva deltagande i utvecklingsprocessen och för att främja den politiska, sociala och ekonomiska dialogen,
  - ii) stödja de lokala myndigheternas kapacitetsuppbyggnad och mobilisera deras sakkunskap för att främja ett territoriellt tillvägagångssätt när det gäller utveckling, inklusive decentraliseringsprocesser,
  - iii) främja en gynnsam miljö för medborgardeltagande och för insatser från det civila samhället.
- g) Främjande och skydd av barnens rättigheter
- i) underlätta utfärdande av rättsliga handlingar,
  - ii) stödja en skälig och hälsosam levnadsstandard och en sund uppväxt,
  - iii) se till att alla erbjuds grundutbildning.

II. Hållbar tillväxt för alla som förutsättning för mänsklig utveckling

- a) Hälsa, utbildning, socialt skydd, sysselsättning och kultur
- i) stödja sektorsreformer som ökar tillgången till grundläggande sociala tjänster, i synnerhet hälso- och sjukvårds- och utbildningstjänster av god kvalitet, med central inriktning på de relaterade millennieutvecklingsmålen, tillgången till sådana tjänster för fattiga, marginaliserade och utsatta grupper,
  - ii) stärka lokal kapacitet att reagera på globala, regionala och lokala utmaningar, inklusive genom att använda sektorsspecifikt budgetstöd tillsammans med en intensifierad politisk dialog,
  - iii) stärka hälso- och sjukvårdssystem, bland annat genom att ta itu med bristen på kvalificerade vårdgivare, stärka en rättvis finansiering av hälso- och sjukvården och göra läkemedel och vaccin tillgängliga för fattiga människor till ett mer överkomligt pris,
  - iv) främja ett fullständigt och effektivt genomförande av handlingsplanen från Peking och handlingsprogrammet från den internationella befolknings- och utvecklingskonferensen samt resultatet från översynskonferenserna av dessa, och i samband med detta sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter,
  - v) säkerställa en tillräcklig tillgång på dricksvatten av god kvalitet och till ett överkomligt pris och tillfredsställande sanitära och hygieniska förhållanden,
  - vi) öka stödet för och en likvärdig tillgång till utbildning av god kvalitet,
  - vii) stödja yrkesutbildning för ökad anställbarhet och förmågan att bedriva och använda resultaten av forskning som stöder hållbar utveckling,
  - viii) stödja nationella system för socialt skydd och socialt grundskydd, inklusive socialförsäkringssystem för hälso- och sjukvårds- och pensionsplaner med tonvikt på att minska ojämlikheter,
  - ix) stödja agendan för anständigt arbete och främja social dialog,
  - x) främja interkulturell dialog, kulturell mångfald och respekt för alla kulturers lika värde,
  - xi) främja internationellt samarbete för att stimulera kulturindustriernas bidrag till den ekonomiska tillväxten i utvecklingsländerna för att fullt ut utnyttja dess potential för fattigdomsbekämpning, och även behandla frågor som marknadstillträde och immateriella rättigheter.

- b) Företagsklimat, regional integration och världsmarknader
- i) stödja utvecklingen av en konkurrenskraftig privat sektor lokalt, bland annat genom att bygga upp lokala institutioners och företags kapacitet,
  - ii) stödja utvecklingen av lokala produktionssystem och lokala företag, inklusive gröna företag,
  - iii) främja små och medelstora företag, mikroföretag och kooperativ och rättvis handel,
  - iv) främja utvecklingen av lokala, inhemska och regionala marknader, inklusive marknader för miljöprodukter och miljötjänster,
  - v) stödja reformer av lagstiftning och regelverk samt kontroll av tillämpningen,
  - vi) underlätta tillgången till företagstjänster och finansiella tjänster såsom mikrokredit och sparande, mikroförsäkring och betalningsöverföring,
  - vii) stödja genomförandet av internationellt överenskomna rättigheter för arbetstagare,
  - viii) anta och förbättra lagar och fastighetsregister för att skydda markäganderätten och immateriella rättigheter,
  - ix) främja sådan forsknings- och innovationspolitik som bidrar till hållbar utveckling för alla,
  - x) främja investeringar som genererar hållbar sysselsättning, inklusive genom mekanismer med kombinerad finansiering, med fokus på finansiering av inhemska företag och anskaffning av inhemskt kapital, i synnerhet vad gäller små och medelstora företag, och stödja utveckling av de mänskliga resurserna,
  - xi) förbättra infrastrukturen med full respekt för sociala och miljömässiga standarder,
  - xii) främja en sektoriell strategi för hållbar transport, tillfredsställa partnerländernas behov och se till att transporterna är säkra, överkomliga i pris och effektiva och att de negativa effekterna på miljön minimeras,
  - xiii) samarbeta med den privata sektorn för att förstärka socialt ansvarig och hållbar utveckling, främja företagens sociala och miljömässiga ansvar och ansvarsskyldighet samt social dialog,
  - xiv) bistå utvecklingsländer i fråga om satsningar på handel och på regional och kontinental integration och hjälpa dem att smidigt och gradvis integreras i världsekonomin,
  - xv) stödja en mer allmän tillgång till informations- och kommunikationsteknik för att överbrygga den digitala klyftan.
- c) Hållbart jordbruk, tryggad livsmedels- och näringsförsörjning
- i) hjälpa utvecklingsländerna att utveckla sin motståndskraft mot chocker (t.ex. resursbrist, vikande utbud och snabba prissvängningar), och ta itu med ojämlikhet genom att ge fattiga människor bättre tillgång till land, livsmedel, vatten, energi och finansiering utan att skada miljön,
  - ii) stödja hållbart jordbruk och relevant jordbruksforskning, och fokusera på småskaligt jordbruk och försörjningsmöjligheter på landsbygden,
  - iii) stödja kvinnor inom jordbruket,
  - iv) uppmuntra statliga strävanden att främja socialt och ekologiskt ansvarsfulla privata investeringar,
  - v) stödja strategiska metoder för att åstadkomma livsmedelstrygghet, med fokus på livsmedelstillgänglighet, tillgång, infrastruktur, lagring och nutrition,
  - vi) ta itu med bristen på livsmedelstrygghet och undernäring genom basinsatser i övergångssituationer och instabila situationer,
  - vii) stödja deltagandepräglad, decentraliserad och miljömässigt hållbar territoriell utveckling som leds av de enskilda länderna.
- d) Hållbar energi
- i) stödja tillgången till moderna, hållbara, effektiva, rena och förnybara energitjänster till överkomligt pris,
  - ii) främja lokala och regionala hållbara energilösningar och decentraliserad energiproduktion.

- e) Förvaltning av naturresurser, inklusive mark, skog och vatten, i synnerhet
  - i) stödja tillsynsprocesser och tillsynsorgan och backa upp förvaltningsreformer som främjar hållbar och öppen förvaltning och bevarande av naturresurser,
  - ii) främja en rättvis tillgång till vatten samt integrerad förvaltning av vattenresurser och integrerad förvaltning av avrinningsdistrikt,
  - iii) främja skydd och hållbart utnyttjande av den biologiska mångfalden och ekosystemtjänster,
  - iv) främja hållbara produktions- och konsumtionsmönster samt säker och hållbar förvaltning av kemikalier och avfall, med beaktande av deras inverkan på hälsan.
- f) Klimatförändring och miljö
  - i) främja användandet av renare teknik, hållbar energi och resurseffektivitet i syfte att uppnå en koldioxidnsål utveckling medan man samtidigt stärker de miljömässiga standarderna,
  - ii) förbättra utvecklingsländernas motståndskraft mot effekterna av klimatförändringen genom att stödja ekosystem-baserad anpassning till och begränsning av klimatförändringen samt åtgärder för katastrofriskreducering,
  - iii) stödja genomförandet av relevanta multilaterala miljöavtal, i synnerhet stärkandet av miljöaspekten i den institutionella ramen för hållbar utveckling och främjandet av skyddet för den biologiska mångfalden,
  - iv) bistå partnerländerna med att hantera utmaningen rörande klimatrelaterad tvångsförflyttning och migration, och att återuppbygga klimatflyktingarnas möjligheter att tjäna sitt uppehälle.

III. Övriga områden av betydelse för utveckling

- a) Migration och asyl
  - i) stödja riktade åtgärder för att till fullo ta tillvara samverkans effekterna mellan migration, rörlighet, sysselsättning och fattigdomsminskning, för att göra migrationen till en positiv utvecklingskraft och minska kompetensflykten,
  - ii) stödja utvecklingsländerna när det gäller att anta en långsiktig politik för att handskas med migrationsflöden som utmärks av respekt för migranternas och deras familjers mänskliga rättigheter och som stärker deras sociala skydd.
- b) Sammankoppling av humanitärt bistånd och utvecklingssamarbete
  - i) på medellång och lång sikt återuppbygga och återanpassa regioner och länder som drabbats av konflikter, katastrofer som orsakats av människor och naturkatastrofer,
  - ii) på medellång och lång sikt genomföra åtgärder som syftar till självförsörjning och integration eller återanpassning av befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd, genom att koppla samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd.
- c) Återhämtningsförmåga och katastrofriskreducering
  - i) i instabila situationer stödja tillhandahållandet av grundläggande tjänster och uppbyggnaden av legitima, effektiva och motståndskraftiga offentliga institutioner och ett aktivt och välorganiserat civilt samhälle i partnerskap med det berörda landet,
  - ii) bidra till en förebyggande strategi avseende statsinstabilitet, konflikter, naturkatastrofer och andra typer av kriser genom att bidra till partnerländers och regionala organisationers insatser för att stärka systemen för tidig varning och den demokratiska samhällsstyrningen samt den institutionella kapacitetsuppbyggnaden,
  - iii) stödja katastrofriskreducering, katastrofberedskap, katastrofförebyggande verksamhet och hanteringen av följderna av sådana katastrofer.
- d) Utveckling och säkerhet, inklusive konfliktförebyggande
  - i) ta itu med de bakomliggande orsakerna till konflikter, till exempel fattigdom, förnedring, exploatering och ojämlig fördelning av och tillgång till mark och naturresurser, svagt styre, kränkningar av de mänskliga rättigheterna och ojämlighet mellan könen som ett sätt att stödja konfliktförebyggande, konfliktlösning och skapandet av fred,
  - ii) främja dialog, deltagande och försoning i syfte att främja fred och förebygga våldsbrott i enlighet med bästa internationella praxis,
  - iii) främja samarbete och politiska reformer på områdena säkerhet och rättsväsen, kampen mot narkotika och annan olaglig handel, inklusive människohandel, och korruption och penningtvätt.

B. SÄRSKILDA SAMARBETSOMRÅDEN PER REGION

Unionens bistånd ska stödja åtgärder och sektordialoger som är förenliga med artikel 5 och del A i denna bilaga och med det övergripande syftet och tillämpningsområdet, målet och de allmänna principerna för denna förordning. Nedanstående områden ska uppmärksammas särskilt, och återspegla gemensamt överenskomna strategier.

I. Latinamerika

- a) Uppmuntra social sammanhållning, särskilt social delaktighet, anständigt arbete, social rättvisa, jämställdhet och egenmakt för kvinnor.
- b) Behandla samhällsstyrningsfrågor och stödja politiska reformer, särskilt inom områdena socialpolitik, förvaltning av offentliga medel och beskattning, säkerhet (inbegripet narkotika, kriminalitet och korruption), förstärkning av en god samhällsstyrning och offentliga institutioner på lokal, nationell och regional nivå (t.ex. genom innovativa mekanismer för tekniskt samarbete, såsom byrån för tekniskt bistånd och informationsutbyte (Taiex) och partnersamverkan), skydd av mänskliga rättigheter, inbegripet minoriteters rättigheter, rättigheter för ursprungsbefolkningar och för invånare av afrikanskt ursprung, respekt för Internationella arbetsorganisationens (ILO) viktigaste arbetsstandarder, miljön, bekämpning av diskriminering, bekämpning av sexuellt och könsbaserat våld och våld mot barn och bekämpning av framställning och konsumtion av samt olaglig handel med narkotika.
- c) Stödja ett aktivt, organiserat och oberoende civilt samhälle och stärka den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadens parter.
- d) Stärka den sociala sammanhållningen, särskilt genom inrättande och förstärkning av hållbara sociala skyddssystem, inbegripet socialförsäkringar och skattereformer, stärka skattesystemens kapacitet och kampen mot bedrägerier och skatteundandragande, något som bidrar till att förbättra jämlikheten och fördelningen av välfärden.
- e) Stödja de latinamerikanska ländernas strävan att uppfylla skyldigheten att visa tillbörlighet aktsamhet vad avser förebyggande, utredning, åtal, bestraffning och gottgörelse och uppmärksammande av kvinnomord.
- f) Stödja olika processer för regional integration och sammankoppling av nätverksinfrastruktur, varvid man säkerställer komplementaritet med andra åtgärder som stöds av EIB och andra institutioner.
- g) Gripa sig an kopplingen mellan utvecklings- och säkerhetspolitik.
- h) Stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster av god kvalitet, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn.
- i) Stödja utbildningspolitik och utveckling av ett gemensamt latinamerikanskt område för högre utbildning.
- j) Ta itu med den ekonomiska sårbarheten och bidra till en strukturomvandling genom att inrätta starka partnerskap kring öppna och rättvisa handelsrelationer, produktiva investeringar för fler och bättre arbetstillfällen inom den gröna ekonomin för alla, kunskapsöverföring och samarbete inom forskning, innovation och teknologi och främja en hållbar tillväxt för alla i alla dimensioner, med särskilt beaktande av utmaningarna i form av migrationsflöden, en tryggad livsmedelsförsörjning (inbegripet hållbart jordbruk och fiske), klimatförändringen, en hållbar energiförsörjning och skydd och förstärkning av den biologiska mångfalden och ekosystemtjänster, inbegripet vatten, mark och skogar. Stödja utvecklingen av mikroföretag och små och medelstora företag som den huvudsakliga källan till tillväxt, utveckling och arbetstillfällen för alla. Främja handelsrelaterat utvecklingsbistånd för att se till att Latinamerikas mikroföretag och små och medelstora företag kan dra fördel av internationella affärsmöjligheter, med hänsyn till ändringarna av det allmänna preferenssystemet.
- k) Mildra de negativa effekter som uteslutning från det allmänna preferenssystemet kommer att ha på ekonomierna i många länder i regionen.
- l) Säkerställa en lämplig uppföljning till kortsiktiga akutåtgärder i samband med återhämtning efter katastrofer och kriser som genomförs med hjälp av andra finansieringsinstrument.

II. Södra Asien**1. Främjande av demokratisk samhällsstyrning**

- a) Stödja demokratiska processer, främja effektiv demokratisk samhällsstyrning, stärka offentliga institutioner och organ (även på lokal nivå), stödja effektiv decentralisering och omstrukturering av staten och effektiva valprocesser.
- b) Stödja utveckling av ett aktivt, organiserat och oberoende civilt samhälle, inklusive medier, och förstärka den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadens parter.

- c) Bygga upp och stärka legitima, effektiva och ansvariga offentliga institutioner, främja institutionella och administrativa reformer, god samhällsstyrning, korruptionsbekämpning samt förvaltning av de offentliga finanserna, samt stödja rättsstatligheten.
  - d) Stärka skyddet av de mänskliga rättigheterna, inklusive minoriteters rättigheter, migranters rättigheter, rättigheter för urbefolkningar och utsatta grupper, kampen mot diskriminering, sexuellt och könsbaserat våld och våld mot barn samt människohandel.
  - e) Skydda de mänskliga rättigheterna genom att främja institutionella reformer (inbegripet god samhällsstyrning och bekämpning av korruption, förvaltning av de offentliga finanserna, beskattning och reform av den offentliga förvaltningen) och reformer av lagstiftningen, förvaltningen och regelverket i överensstämmelse med internationella standarder, särskilt i instabila stater och länder i konfliktsituationer och situationer efter konflikter.
2. Främjande av social delaktighet och mänsklig utveckling i alla dess former
- a) Främja social sammanhållning, särskilt social delaktighet, anständigt arbete, social rättvisa och jämställdhet, genom utbildningspolitik, hälso- och sjukvårdspolitik och annan socialpolitik.
  - b) Stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn. Förbättra tillgången till utbildning för alla i syfte att öka kunskapen, yrkeskunskapen och anställbarheten på arbetsmarknaden, däribland – där så är tillämpligt – genom att försöka råda bot på ojämlikhet och diskriminering på grundval av arbete och ursprung, och i synnerhet kastbaserad diskriminering.
  - c) Främja socialt skydd och social delaktighet, anständiga arbetstillfällen och grundläggande arbetsstandarder, rättvisa och jämställdhet genom utbildningspolitik, hälso- och sjukvårdspolitik och annan socialpolitik.
  - d) Främja utbildnings-, yrkesutbildnings samt hälso- och sjukvårdstjänster av hög kvalitet som är tillgängliga för alla (även för flickor och kvinnor).
  - e) Inom ramen för kopplingen mellan utvecklings- och säkerhetspolitik, bekämpa köns- och härkomstrelaterat våld, bortförande av barn, korruption och organiserad brottslighet, framställning och konsumtion av samt olaglig handel med narkotika och andra former av olaglig handel.
  - f) Inrätta utvecklingsorienterade partnerskap kring jordbruksverksamhet, utveckling av den privata sektorn, handel, investeringar, bistånd, migration, forskning, innovation och teknik och tillhandahållande av allmänna nyttigheter, i syfte att minska fattigdom och främja social delaktighet.
3. Stöd för hållbar utveckling och ökning av de sydostasiatiska samhällenas motståndskraft mot klimatförändringar och naturkatastrofer:
- a) Främja hållbar tillväxt och försörjning för alla, integrerad landsbygdsutveckling, hållbart jord- och skogsbruk, tryggad livsmedelsförsörjning och näringsförsörjning.
  - b) Främja hållbart utnyttjande av naturresurser och förnybar energi, skydd av den biologiska mångfalden, hållbar vatten- och avfallsförvaltning, skydd av mark och skogar.
  - c) Bidra till ansträngningar för att hantera klimatförändringen genom att stödja anpassning till och begränsning av klimatförändringen samt åtgärder för katastrofriskreducering.
  - d) Stödja ansträngningar för att förbättra den ekonomiska diversifieringen, konkurrenskraften och handeln, utvecklingen av den privata sektorn med särskild inriktning på mikroföretag och små och medelstora företag samt kooperativa företag.
  - e) Främja hållbar konsumtion och produktion samt investeringar i ren teknik, hållbar energi, transport, hållbart jordbruk och fiske, skydd och förstärkning av den biologiska mångfalden och ekosystemtjänster samt skapa anständiga arbetstillfällen i den gröna ekonomin.
  - f) Stödja katastrofberedskap och långsiktig återhämtning efter katastrofer, inbegripet inom området tryggad livsmedels- och näringsförsörjning och stöd till befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd.
4. Stöd till regional integrering och regionalt samarbete:
- a) Uppmuntra regional integrering och regionalt samarbete på ett resultatinriktat sätt genom stöd till regional integrering och dialog, särskilt genom Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete, och främja utvecklingsmålen i Istanbulprocessen (*Heart of Asia*).
  - b) Stödja effektiv gränsförvaltning och gränsöverskridande samarbete för att främja hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i gränsområdena och bekämpa organiserad brottslighet liksom framställning, konsumtion och olaglig handel med narkotika.
  - c) Stödja regionala initiativ som inriktas på de viktigaste överförbara sjukdomarna, bidra till att förebygga och reagera på hälsorisker, inbegripet dem som har sitt ursprung i kontakten mellan djur och människor och deras olika levnadsmiljöer.

III. Norra och sydöstra Asien

1. Främjande av demokratisk samhällsstyrning:

- a) Stödja demokratisering, bygga upp och stärka legitima, effektiva och ansvariga institutioner och organ och skydda mänskliga rättigheter genom att stödja institutionella reformer (inbegripet god samhällsstyrning och bekämpning av korruption, förvaltning av de offentliga finanserna, beskattning och reform av den offentliga förvaltningen) och reformer på lagstiftnings-, förvaltnings- och regleringsområdet i överensstämmelse med internationella standarder, särskilt i instabila stater och länder i konfliktsituationer eller efter konflikter.
- b) Stärka skyddet av de mänskliga rättigheterna, däribland rättigheterna för minoriteter och ursprungsbefolkningar, främja de viktigaste arbetsnormerna, bekämpa diskriminering och sexuellt och genusbaserat våld samt våld mot barn, inbegripet mot barn i väpnade konflikter, och behandla frågan om människohandeln.
- c) Stödja Sydostasiatiska nationers förbunds (Asean) struktur för de mänskliga rättigheterna, särskilt arbetet inom Aseans mellanstatliga kommission för de mänskliga rättigheterna.
- d) Bygga upp och stärka legitima, effektiva och ansvariga offentliga institutioner och organ.
- e) Stödja ett aktivt, organiserat och oberoende civilt samhälle och stärka den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadens partner.
- f) Stödja regionernas insatser för att stärka demokrati, rättsstatsprincipen och medborgarnas säkerhet, bl.a. genom reform av rättsväsendet och säkerhetssektorn och främjande av dialog och fredsprocesser mellan olika folkgrupper och trosinriktningar.
- g) När det gäller kopplingen mellan utvecklings- och säkerhetspolitik, bekämpa korruption och organiserad brottslighet, framställning och konsumtion av samt olaglig handel med narkotika och andra former av olaglig handel och stöd för en effektiv gränsförvaltning och gränsöverskridande samarbete för att främja en hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i gränsområdena samt stödja minröjningsverksamhet.

2. Främjande av social delaktighet och mänsklig utveckling i alla dess former:

- a) Främja social sammanhållning, särskilt social delaktighet, anständigt arbete, social rättvisa och jämställdhet.
- b) Stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn och förbättra tillgången till utbildning för alla i syfte att öka kunskaper, färdigheter och anställbarheten på arbetsmarknaden, däribland – där så är tillämpligt – genom att försöka råda bot på ojämlikhet och diskriminering på grundval av arbete och ursprung, och i synnerhet kastbaserad diskriminering.
- c) Inrätta utvecklingsorienterade partnerskap kring jordbruksverksamhet, utveckling av den privata sektorn, handel, investeringar, bistånd, migration, forskning, innovation och teknik och tillhandahållande av allmänna nyttigheter, i syfte att minska fattigdom och främja social delaktighet.
- d) Stödja regionernas insatser för att förebygga och reagera på hälsorisker, inbegripet dem som har sitt ursprung i kontakten mellan djur och människor och deras olika levnadsmiljöer.
- e) Främja inkluderande undervisning, livslångt lärande och utbildning (däribland högre utbildning och yrkesutbildning) samt förbättra arbetsmarknadernas sätt att fungera.
- f) Främja en grönare ekonomi och hållbar och inkluderande tillväxt, särskilt när det gäller jordbruk, tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition, hållbar energi samt skyddet och förbättringen av den biologiska mångfalden och ekosystemtjänster.
- g) När det gäller kopplingen mellan säkerhet och utveckling, bekämpa könsrelaterat och härkomstrelaterat våld samt bortförande av barn.

3. Stöd till hållbar utveckling och ökning av de sydostasiatiska samhällenas motståndskraft mot klimatförändring och naturkatastrofer:

- a) Stödja begränsning av och anpassning till klimatförändringen och främja hållbar konsumtion och produktion.
- b) Stödja regionen när det gäller att integrera klimatförändringsfrågor i hållbara utvecklingsstrategier, utarbeta politik och instrument för anpassning och begränsning, ta upp frågan om klimatförändringens negativa effekter och stärka samarbetsinitiativ på lång sikt och minska sårbarheten för katastrofer, stödja Aseans sektorsövergripande ramprogram för klimatförändringen: Jord- och skogsbruk för en tryggad livsmedelsförsörjning.

- c) Med beaktande av befolkningstillväxten och förändringar i konsumenternas efterfrågan, stödja hållbar konsumtion och produktion samt investeringar i ren teknik särskilt på regional nivå, hållbar energi, transport, hållbart jordbruk och fiske, skydd och förstärkning av biologisk mångfald och ekosystemtjänster, däribland vatten och skogar, samt att skapa arbete under anständiga villkor i den gröna ekonomin.
  - d) Koppla samman hjälpinsatser, rehabilitering och utveckling genom att säkerställa en lämplig uppföljning av akutåtgärder på kort sikt i samband med återhämtning efter katastrofer och kriser som genomförs med hjälp av andra finansieringsinstrument samt stödja katastrofberedskap och långsiktig återhämtning efter katastrofer, inbegripet inom området tryggad livsmedels- och näringsförsörjning och stöd till befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd.
4. Stödja regional integrering och regionalt samarbete i hela norra och sydöstra Asien:
- a) Stimulera ökad regional integration och ökat och resultatorienterat samarbete genom stöd till regional integration och dialog.
  - b) Stödja Aseans socioekonomiska integration och konnektivitet, inbegripet genomförandet av Aseans ekonomiska gemenskaps utvecklingsrelaterade mål, översiktsplanen för konnektivitet inom Asean och visionen för tiden efter 2015.
  - c) Främja handelsrelaterat bistånd och utvecklingsbistånd för handel, däribland säkerställa att mikroföretag och små och medelstora företag kan dra fördel av internationella handelsmöjligheter.
  - d) Öka finansieringen för hållbara infrastrukturer och nätverk som gynnar regional integration, social delaktighet och sammanhållning samt hållbar tillväxt, och samtidigt säkerställa komplementaritet med åtgärder som stöds av EIB och andra finansinstitut i unionen samt andra institutioner på detta område.
  - e) Uppmuntra till dialog mellan Asean-institutioner och Asean-länder och unionen.
  - f) Stödja regionala initiativ som inriktas på de viktigaste överförbara sjukdomarna; bidra till att förebygga och reagera på hälsorisker, inbegripet dem som har sitt ursprung i kontakten mellan djur och människor och deras olika levnadsmiljöer.

IV. Centralasien

- a) Som övergripande mål, bidra till en hållbar ekonomisk och social utveckling för alla, social sammanhållning och demokrati.
- b) Stödja tryggad livsmedelsförsörjning och tillgång till hållbar energitrygghet, vatten och sanitära förhållanden för lokalbefolkningarna samt främja och stödja katastrofberedskap och anpassning till klimatförändringen.
- c) Stödja representativa och demokratiskt valda parlament, främja och stödja god samhällsstyrning och demokratiseringssprocesser, god förvaltning av de offentliga finanserna, rättsstatsprincipen med välfungerande institutioner och en verklig respekt för mänskliga rättigheter och jämställdhet mellan könen och stödja ett aktivt, organiserat och oberoende civilt samhälle och förstärkning av den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadernas parter.
- d) Främja hållbar ekonomisk tillväxt för alla, ta itu med sociala och regionala ojämlikheter och stödja innovation och teknik, anständigt arbete, jordbruk och landsbygdsutveckling, främja ekonomisk diversifiering genom stöd till mikroföretag och små och medelstora företag och samtidigt stimulera utvecklingen av en reglerad social marknadsekonomi, öppen och rättvis handel och investeringar, inbegripet reformer av regelverket.
- e) Stödja effektiv gränsförvaltning och gränsöverskridande samarbete för att främja hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i gränsområden, med avseende på kopplingen mellan utveckling och säkerhet även bekämpa organiserad brottslighet och alla former av smuggling, däribland kampen mot framställning och konsumtion av narkotika samt de negativa följderna av detta, inbegripet hiv/aids.
- f) Främja samarbete, dialog och integration på bilateral och regional nivå, inbegripet med länder som omfattas av Europeiska grannskapsinstrumentet och andra unionsinstrument för att stödja politiska reformer, bland annat genom institutionsuppbyggnad när så är lämpligt, tekniskt bistånd (t.ex. Taiex), informationsutbyte och partnersamverkan och genom viktiga investeringar via lämpliga mekanismer för att mobilisera ekonomiska resurser inom utbildnings-, miljö- och energisektorn, utveckling mot lägre utsläpp och motståndskraft mot klimatförändringens följder.
- g) Stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster av god kvalitet, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn, stödja invånarnas, särskilt ungdomars och kvinnors, tillgång till sysselsättning, bland annat genom stöd till förbättring av allmän och högre utbildning samt yrkesutbildning.

V. Mellanöstern

- a) Diskutera demokratisering och samhällsstyrning (inbegripet på skatteområdet), rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter och jämställdhet mellan könen, de grundläggande friheterna och frågor som rör politisk rättvisa för att uppmuntra till politiska reformer, korruptionsbekämpning och insyn i rättskipningen och till uppbyggnad av legitima, demokratiska, effektiva och ansvariga offentliga institutioner och ett aktivt, oberoende och organiserat civilt samhälle samt stärka den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadens parter.
- b) Stödja det civila samhället i dess kamp för skyddet av de grundläggande friheterna, mänskliga rättigheter och demokratiska principer.
- c) Främja tillväxt för alla och uppmuntra till social sammanhållning och utveckling, särskilt skapandet av sysselsättning, social delaktighet, anständigt arbete, social rättvisa och jämställdhet mellan könen, stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn samt ta itu med, där så är tillämpligt, ojämlikhet och diskriminering på grundval av arbete och härkomst, i synnerhet kastbaserad diskriminering.
- d) Stödja utvecklingen av en medborgarkultur, särskilt genom utbildning och barns, ungdomars och kvinnors deltagande i samhället.
- e) Främja hållbara ekonomiska reformer och diversifiering, öppna och rättvisa handelsrelationer, utveckling av en reglerad och hållbar social marknadsekonomi, produktiva och hållbara investeringar i de viktigaste sektorerna (såsom energi, med inriktning på förnybar energi).
- f) Främja goda grannrelationer, samarbete, dialog och integration på regional nivå, inbegripet med länder som omfattas av Europeiska grannskapsinstrumentet och de Gulfstater som omfattas av partnerskapsinstrumentet och andra unionsinstrument, genom stöd till integrationsinsatser inom regionen, förslagsvis avseende ekonomi, energi, vatten, transporter och flyktingar.
- g) Främja hållbar och rättvis förvaltning av vattenresurserna samt skydd av dessa.
- h) Komplettera de resurser som används enligt denna förordning med samstämmigt arbete och stöd genom andra unionsinstrument och annan unionspolitik, som kan inriktas på tillgång till unionens inre marknad, rörlighet på arbetsmarknaden och bredare regional integration.
- i) När det gäller kopplingen mellan utveckling och säkerhet, bekämpa framställning och konsumtion av samt olaglig handel med narkotika.
- j) När det gäller kopplingen mellan utveckling och migration, hantera migration och bistå fördrivna personer och flyktingar.

VI. Övriga länder

- a) Stödja befästande av ett demokratiskt samhälle, god samhällsstyrning, respekt för mänskliga rättigheter, jämställdhet mellan könen, en stat som styrs av rättsstatsprincipen och bidra till stabilitet och integration i regionen och på kontinenten, stödja ett aktivt, organiserat och oberoende civilt samhälle och förstärka den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadens parter.
- b) Stödja anpassningarna av insatser som utlösts på grund av inrättandet av olika frihandelsområden.
- c) Stödja kampen mot fattigdom, bristande jämlikhet och utslagning, bland annat genom att ta upp de grundläggande behoven hos missgynnade folkgrupper och genom att främja social sammanhållning och omfördelningspolitiska åtgärder som syftar till att minska ojämlikhet.
- d) Stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn.
- e) Förbättra levnads- och arbetsförhållanden, särskilt med betoning på att främja ILO:s agenda för anständigt arbete.
- f) Ta itu med ekonomisk sårbarhet och bidra till strukturomvandling med betoning på anständigt arbete genom hållbar ekonomisk tillväxt för alla och en energieffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp som bygger på förnybara energikällor genom att upprätta starka partnerskap kring rättvisa handelsrelationer, produktiva investeringar för fler och bättre arbetstillfällen inom den gröna inkluderande ekonomin, kunskapsöverföring och samarbete inom forskning, innovation och teknik, och främja en hållbar inkluderande utveckling i alla dess dimensioner, med särskilt beaktande av utmaningarna i form av migrationsflöden, bostäder, tryggad livsmedelsförsörjning (inbegripet hållbart jordbruk och fiske), klimatförändringen, hållbar energiförsörjning och skydd och förstärkning av biologisk mångfald och ekosystemtjänster, inbegripet vatten och mark.
- g) Ta upp sexuellt och könsbaserat våld samt hälso- och sjukvårdsfrågor, inbegripet hiv/aids och dess effekter på samhället.

BILAGA II

SAMARBETSOMRÅDEN INOM TEMATISKA PROGRAM

A. PROGRAMMET GLOBALA ALLMÄNNA NYTTIGHETER OCH UTMANINGAR

Programmet *globala allmänna nyttigheter och utmaningar* syftar till att stärka samarbetet, utbytet av kunskaper och erfarenheter och partnerländernas kapacitet i syfte att bidra till fattigdomsutrotning, social sammanhållning och hållbar utveckling. Detta program ska baseras på följande samarbetsområden och säkra maximal synergi mellan dem, med tanke på att de är starkt knutna till varandra.

I. Miljö och klimatförändring

- a) Bidra till den externa dimensionen av unionens miljö- och klimatförändringspolitik med full respekt för principen om konsekvent politik för utveckling och andra principer i EUF-fördraget.
- b) Arbeta uppströms med att stödja utvecklingsländerna att uppnå millennieutvecklingsmålen eller någon senare ram som överenskommit av unionen och medlemsstaterna, i samband med hållbar användning av naturresurser och miljömässig hållbarhet.
- c) Genomföra unionens initiativ och överenskomna åtaganden på internationell och regional nivå och/eller av gränsöverskridande karaktär, särskilt inom klimatförändringsområdet, genom främjande av klimattåliga strategier för låga koldioxidutsläpp, och prioritera strategier som främjar biologisk mångfald, skydd av ekosystem och naturresurser, hållbar förvaltning som inbegriper oceaner, land, vatten, fiske och skogar (t.ex. genom mekanismer såsom Flegt), öken-spridning, integrerad vattenresursförvaltning, en sund hantering av kemikalier och avfall, resurseffektivitet och en grön ekonomi.
- d) Öka integrationen av klimatförändringen och miljömålen i unionens utvecklingssamarbete genom stöd till metodologiskt arbete och forskning om, i och av utvecklingsländer, inbegripet mekanismer för övervakning, rapportering och kontroll samt kartläggning, bedömning och värdering av ekosystem, förbättra miljökunskapen och främja innovativa åtgärder och politisk samstämmighet.
- e) Stärka miljöstyrningen och stödja den internationella politikutvecklingen för att förbättra samstämmigheten och effektiviteten av en global styrning av hållbar utveckling, genom stöd till regional och internationell miljöövervakning och miljöbedömning och genom att främja effektiva åtgärder i utvecklingsländer för efterlevnad och verkställighet av multilaterala miljööverenskommelser.
- f) Integrera både katastrofriskhantering och klimatanpassning med utvecklingsplanering och investering och främja genomförandet av strategier som syftar till att minska risken för katastrofer såsom skydd av ekosystem och återställande av våtmarker.
- g) Erkänna den avgörande roll som jordbruk och boskapsskötsel spelar i klimatpolitiken genom att främja småskaligt jordbruk och småskalig djuruppfödning som självständiga anpassnings- och begränsningsstrategier i syd tack på grund av deras hållbara användning av naturresurser såsom vatten och betesmark.

II. Hållbar energi

- a) Främja tillgång till tillförlitliga, säkra, klimatvänliga och hållbara energitjänster till rimligt pris, som en avgörande faktor för utrotande av fattigdom och för tillväxt och utveckling för alla, med särskild tonvikt på användning av lokal och regional förnybar energi och på att säkerställa tillgången för fattiga människor i avlägsna regioner.
- b) Främja ökad användning av teknik för förnybar energi, särskilt decentraliserade tillvägagångssätt samt energieffektivitet, och främja hållbara strategier för en koldioxidsnål utveckling.
- c) Främja tryggad energiförsörjning för partnerländer och lokalsamhällen genom exempelvis diversifiering av källor och rutter, med beaktande av prisvolatilitet och potentialen för utsläppsminskning, förbättra marknaderna och främja sammankoppling av energinät, särskilt elnät, och handel med dessa.

III. Mänsklig utveckling, däribland anständigt arbete, social rättvisa och kultur

a) Hälsa

- i) Förbättra hälsa och välbefinnande för befolkningarna i utvecklingsländer genom att stödja inkluderande och universell tillgång till och rättvist tillhandahållande av väsentliga offentliga hälso- och sjukvårdsinrättningar, -produkter och --tjänster av hög kvalitet som erbjuder en sammanhängande vårdkedja från förebyggande till efterbehandling, med särskild tonvikt på behoven för personer som tillhör missgynnade och sårbara grupper.
- ii) Stödja och forma den politiska agendan för globala initiativ som är till omedelbar väsentlig nytta för partnerländer, med beaktande av resultatorientering, biståndseffektivitet och effekter på hälso- och sjukvårdssystemen, inbegripet stödja partnerländer för ett starkare engagemang i de initiativen.
- iii) Stödja specifika initiativ, särskilt på regional och global nivå, som stärker hälso- och sjukvårdssystemen och hjälper länderna att utveckla och genomföra en sund, evidensbaserad och hållbar nationell hälso- och sjukvårdspolitik inom prioriterade områden såsom barn- och mödravård, inbegripet immunisering och respons på globala hälsorisker (t.ex. hiv/aids, tuberkulos och malaria och andra fattigdomsrelaterade och försummade sjukdomar).
- iv) Främja ett fullständigt och effektivt genomförande av handlingsplanen från Peking och handlingsprogrammet från den internationella befolknings- och utvecklingskonferensen samt resultatet från konferenserna om översyn av dessa och i detta sammanhang sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.
- v) Främja, tillhandahålla och utöka grundläggande tjänster och psykologiskt stöd till våldsoffer, framför allt kvinnor och barn.

b) Utbildning, kunskaper och färdigheter:

- i) Stödja uppnåendet av internationellt överenskomna mål inom utbildningsområdet genom globala initiativ och partnerskap, med särskild tonvikt på att främja kunskaper, färdigheter och värderingar för hållbar utveckling för alla.
- ii) Främja utbyte av erfarenheter, god praxis och innovation som bygger på en balanserad strategi för utvecklandet av utbildningssystem.
- iii) Förbättra lika tillgång till utbildning och utbildningskvalitet, särskilt för personer som tillhör sårbara grupper, migranter, kvinnor och flickor, personer som tillhör religiösa minoriteter, personer med funktionshinder, personer som lever under instabila förhållanden och i de länder som är längst ifrån att uppnå de globala målen samt förbättra slutförändringen av grundundervisning och övergången till lägre sekundärutbildning.

c) Jämställdhet, kvinnors egenmakt och skydd av kvinnors och flickors rättigheter

- i) Stödja program på lokal och regional nivå samt landsnivå för att främja kvinnors och flickors ekonomiska och sociala självständighet, ledarskap och deltagande i politiskt arbete.
- ii) Stödja nationella, regionala och globala initiativ för att främja integrationen av jämställdhet mellan kvinnor och män samt kvinnors och flickors egenmakt i politik, planer och budgetar, inklusive inom internationella, regionala och nationella utvecklingsramar och i agendan för biståndseffektivitet och bidra till att utrota diskriminerande könsurval före födseln.
- iii) Ta upp frågan om sexuell och könsrelaterat våld och stödja offren för detta.

d) Barn och ungdomar

- i) Bekämpa handel med och alla former av våld mot och utnyttjande av barn och alla former av barnarbete, bekämpa barnäktenskap, främja politik som tar hänsyn till barns och ungdomars särskilda utsatthet och potential, skydda deras rättigheter, inklusive registrering av födelse, och intressen, utbildning, hälsa och utkomstmöjligheter, med utgångspunkt i deltagande och egenmakt.
- ii) Öka utvecklingsländernas uppmärksamhet på och kapacitet att utveckla politik som gynnar barn och ungdomar och främja den roll som barn och ungdomar spelar som utvecklingsaktörer.
- iii) Stödja utvecklingen av konkreta strategier och insatser för att gripa sig an särskilda problem och utmaningar som barn och ungdomar ställs inför, särskilt på området för hälsa, utbildning och sysselsättning, och beakta barnens och ungdomarnas bästa vid alla relevanta åtgärder.

- e) Icke-diskriminering
- i) Stödja lokala, regionala, nationella och globala initiativ för att främja icke-diskriminering på grund av kön, könsidentitet, ras eller etniskt ursprung, kast, religion eller tro, funktionshinder, sjukdom, ålder eller sexuell läggning genom att utarbeta politik, planer och budgetar samt utbyte av god praxis och erfarenhet.
  - ii) Få till stånd en bredare dialog om frågan om icke-diskriminering och skydd av människorättsförespråkare.
- f) Sysselsättning, färdigheter, socialt skydd och social delaktighet
- i) Stödja höga nivåer av produktiv och anständig sysselsättning, särskilt med stöd till sund utbildnings- och sysselsättningspolitik samt sunda utbildnings- och sysselsättningsstrategier, yrkesutbildning för anställbarhet som är anpassad till den lokala arbetsmarknadens behov och perspektiv, arbetsförhållanden, även inom den informella ekonomin, främja anständig sysselsättning på grundval av ILO:s grundläggande arbetsnormer, inklusive bekämpning av barnarbete, och social dialog samt underlättande av rörlighet för arbetskraft samtidigt som migranternas rättigheter respekteras och främjas.
  - ii) Stärka den sociala sammanhållningen, särskilt genom inrättande och förstärkning av hållbara system för socialt skydd, inbegripet trygghetsförsäkringssystem för de fattiga, och genom skattereformer samt förstärka skattesystemens kapacitet och kampen mot bedrägerier och skatteundandragande, som bidrar till att förbättra jämlikheten och fördelningen av välbefinnandet.
  - iii) Stärka social delaktighet och jämställdhet mellan könen med samarbete om rättvis tillgång till grundläggande tjänster, sysselsättning för alla, egenmakt och respekt för särskilda gruppers rättigheter, särskilt migranter, barn och ungdomar, personer med funktionshinder, kvinnor, ursprungsbefolkningar och personer som tillhör minoritetsgrupper, för att säkerställa att de grupperna kan och kommer att delta i och gynnas av skapandet av välbefinnande och kulturell mångfald.
- g) Tillväxt, arbetstillfällen och engagemang från den privata sektorn
- i) Främja åtgärder i syfte att skapa fler och bättre arbetstillfällen genom att utveckla lokala mikroföretags och små och medelstora företags konkurrenskraft och motståndskraft och deras integration i den lokala, regionala och globala ekonomin, stödja utvecklingsländernas integration i regionala och multilaterala handelssystem.
  - ii) Utveckla lokalt hantverk, som bidrar till att bevara det lokala kulturarvet.
  - iii) Utveckla en lokal privat sektor som är socialt och ekologiskt ansvarig, och förbättra företagsmiljön.
  - iv) Främja effektiv ekonomisk politik som stöder utvecklingen av den lokala ekonomin och det lokala näringslivet, mot en grön och inkluderande ekonomi, resurseffektivitet och processer för hållbar konsumtion och produktion.
  - v) Främja användning av elektronisk kommunikation som ett verktyg för att stödja tillväxt som gynnar de fattiga inom alla sektorer för att överbrygga den digitala klyftan mellan utvecklings- och industriländerna samt inom utvecklingsländerna, skapa en adekvat politik och ett adekvat regelverk på detta område och främja utveckling av nödvändig infrastruktur och användning av informations- och kommunikationsteknikbaserade tjänster och tillämpningar.
  - vi) Främja finansiell delaktighet genom att stödja tillgång till och en effektiv användning av finansiella tjänster såsom mikrokrediter och sparande, mikroförsäkringar och betalningsöverföringar, för mikroföretag och små företag samt hushåll, särskilt missgynnade och sårbara grupper.
- h) Kultur
- i) Främja interkulturell dialog, kulturell mångfald och respekt för alla kulturers lika värde.
  - ii) Främja internationellt samarbete för att stimulera kulturindustriernas bidrag till den ekonomiska tillväxten i utvecklingsländerna för att fullt ut utnyttja dess potential att bekämpa fattigdom, och även behandla frågor såsom marknadstillträde och immateriella rättigheter.
  - iii) Främja respekten för ursprungsbefolkningars och minoriteters sociala, kulturella och andliga värderingar för att stärka jämställdhet och rättvisa i multietniska samhällen i överensstämmelse med de allmänna mänskliga rättigheter som tillkommer alla, inbegripet ursprungsbefolkningar och personer som tillhör minoriteter.
  - iv) Stödja kultur som en lovande ekonomisk sektor för utveckling och tillväxt.

IV. Tryggad livsmedels- och näringsförsörjning och hållbart jordbruk

Samarbetet på detta område ska stärka samarbete, utbyte av kunskap och erfarenhet och partnerländernas kapacitet när det gäller de fyra pelarna för tryggad livsmedelsförsörjning med hänsynstagande till jämställdhetsaspekter: tillgång till livsmedel (produktion), åtkomst (inbegripet mark, infrastruktur för livsmedelstransport från överskottsområden till underskottsområden, marknader, inrättande av nationella livsmedelsreserver, skyddsnet), nyttjande (näringsrelaterade insatser med metoder som bygger på social medvetenhet) och stabilitet, samtidigt som frågan om rättvis handel tas upp och fem dimensioner prioriteras: småskaligt jordbruk och småskalig djuruppfödning, livsmedelbearbetning för att skapa mervärde, styrning, regional integration och stödmekanismer för sårbara befolkningsgrupper genom att

- a) främja utvecklingen av hållbara, småskaliga jordbruk och småskalig djuruppfödning genom ekosystembaserad säker tillgång till teknik (inklusive IKT), med låga koldioxidutsläpp och klimattålighet, genom erkännande, främjande och stärkande av lokala och självständiga anpassningsstrategier när det gäller klimatförändringen och genom utbyggnad och tekniska tjänster, system för landsbygdsutveckling, produktiva och ansvarsfulla investeringsåtgärder, i enlighet med internationella riktlinjer, hållbar förvaltning av mark- och naturresurser, skydd av befolkningens markrättigheter i dess olika former och tillgång till mark för lokalbefolkningen, skydd av genetisk mångfald, i en gynnsam ekonomisk miljö.
- b) stödja framtagandet av en miljömässigt och socialt ansvarsfull politik och styrning av de berörda sektorerna, offentliga och icke-offentliga aktörers roll i tillsynen av dessa och utnyttjandet av allmänna nyttigheter, deras organisationskapacitet, yrkesorganisationer och institutioner,
- c) stärka en tryggad livsmedels- och näringsförsörjning genom adekvat politik, inbegripet skydd av biologisk mångfald och ekosystemtjänster, klimatpolitik, informationssystem, krisförebyggande och krishantering och näringsprogram riktade direkt till sårbara befolkningsgrupper och som mobiliserar de nödvändiga resurserna för att vidta grundläggande insatser som kan förebygga de flesta fall av undernäring,
- d) främja säkra och hållbara metoder längs hela försörjningskedjan för livsmedel och foder.

V. Migration och asyl

Samarbetet på detta område syftar till att stärka den politiska dialogen, samarbetet, utbytet av kunskaper och erfarenheter och partnerländernas kapacitet, det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter för att stödja rörlighet för personer som ett positivt inslag i mänsklig utveckling. Samarbetet på detta område, som bygger på ett rättsbaserat perspektiv som omfattar alla mänskliga rättigheter, oavsett om de är medborgerliga och politiska eller ekonomiska, sociala och kulturella, kommer att hantera utmaningarna med migrationsflöden, särskilt syd-syd-migrationen, villkoren för utsatta migranter såsom ensamkommande barn, offer för människohandel, asylsökande, migrerande kvinnor, och villkoren för barn, kvinnor och familjer som är kvar i ursprungsländerna genom att

- a) främja migrationsstyrning på alla nivåer, med särskilt fokus på migrationens sociala och ekonomiska följder, och erkänna den nyckelroll som det civila samhällets organisationer, inklusive diasporan, och lokala myndigheter spelar när det gäller att ta itu med migrationen som en viktig del av utvecklingsstrategin,
- b) säkerställa en bättre hantering av migrationsströmmar i alla dess former, inbegripet genom att öka kapaciteten hos offentliga förvaltningar och andra berörda aktörer i partnerländerna på områden såsom laglig migration och mobilitet, förhindrande av irreguljär migration, smuggling av migranter och människohandel, underlättande av ett varaktigt återvändande för irreguljära migranter och stöd till frivilligt återvändande och återanpassning, kapacitet för integrerad gränsförvaltning och internationellt skydd och asyl,
- c) maximera effekterna på utvecklingen av människors ökade regionala och globala rörlighet, och i synnerhet av en välorganiserad arbetskraftsmigration, förbättra migranternas integrering i destinationsländerna, främja och skydda migranternas och deras familjers rättigheter genom stöd till utarbetande och genomförande av en sund regional och nationell migrations- och asylopolitik och genom integrering av migrationsdimensionen i annan regional och nationell politik samt genom stöd för migrantorganisationers och lokala myndigheters deltagande i utformningen av politiken och i övervakningen av processen för det politiska genomförandet,
- d) förbättra samsynen kring kopplingen mellan migration och utveckling, inbegripet sociala och ekonomiska följder av regeringars politik, både på migrations- och asylområdet och inom andra sektorer,
- e) öka asyl- och mottagningskapaciteten i partnerländer.

Samarbetet på detta område kommer att förvaltas i överensstämmelse med asyl-, migrations- och integrationsfonden och fonden för inre säkerhet, med full respekt för principen om konsekvent politik för utveckling.

B. PROGRAMMET *DET CIVILA SAMHÄLLET*S ORGANISATIONER OCH LOKALA MYNDIGHETER

I överensstämmelse med de slutsatser som dragits inom ramen för kommissionens initiativ för strukturerad dialog och unionens stöd för mänskliga rättigheter, demokrati och god samhällsstyrning är målet för detta program att stärka det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter i partnerländerna och, när det anges i denna förordning, i unionen, kandidatländer och potentiella kandidatländer. Programmet syftar till att främja en gynnsam miljö för medborgardeltagande och för insatser från det civila samhället, samarbete, utbyte av kunskaper och erfarenheter samt kapaciteten hos det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter i partnerländerna och att stödja internationellt överenskomna utvecklingsmål.

I den här förordningen avses med det civila samhällets organisationer icke-statliga, icke-vinstdrivande aktörer som verkar på oberoende och ansvarstagande grund och inbegriper icke-statliga organisationer, organisationer som företräder ursprungsbefolkningar, organisationer som företräder nationella och/eller etniska minoriteter, diasporaorganisationer, migrantorganisationer i partnerländer, lokala köpmannaförbund och medborgargrupper, kooperativ, arbetsgivarorganisationer och fackföreningar (arbetsmarknadens parter), organisationer som företräder ekonomiska och sociala intressen, organisationer som bekämpar korruption och bedrägerier och främjar god samhällsstyrning, medborgarrättsorganisationer och organisationer som bekämpar diskriminering, lokala organisationer (även nätverk) som är verksamma inom decentraliserat regionalt samarbete och regional integration, konsumentorganisationer, kvinnoorganisationer och ungdomsorganisationer, miljöorganisationer, utbildningsorgan, kulturorganisationer, organisationer inom forskning och vetenskap, universitet, kyrkor och religiösa sammanslutningar och samfund, medier samt icke-statliga sammanslutningar och oberoende stiftelser, inklusive oberoende politiska stiftelser, som sannolikt kan bidra till genomförandet av denna förordnings mål.

I den här förordningen avses med *lokala myndigheter* ett stort antal olika regionala och lokala nivåer och organ inom den statliga förvaltningen såsom kommuner, samhällen, distrikt, län, provinser, regioner osv.

Detta program ska bidra till

- a) ett starkt samhälle för alla i partnerländerna genom att det civila samhällets organisationer och de lokala myndigheterna stärks och grundläggande tjänster levereras till behövande befolkningar,
- b) öka medvetenheten i Europa om utvecklingsfrågor och mobilisera aktivt stöd från allmänheten i unionen, och potentiella kandidater för strategier för fattigdomsminskning och hållbar utveckling i partnerländer,
- c) ökad kapacitet hos det civila samhället och nätverk för lokala myndigheter i Europa och i syd, plattformar och allianser för att säkra en omfattande och fortsatt politisk dialog på utvecklingsområdet och främja en demokratisk samhällsstyrning.

Tänkbar verksamhet som kan stödjas enligt detta program:

- a) Insatser i partnerländer som stöder sårbara och marginaliserade grupper genom att tillhandahålla grundläggande tjänster som levereras via det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter.
- b) Kapacitetsutveckling hos utvalda aktörer som kompletterar det stöd som beviljats inom ramen för det nationella programmet för att
  - i) skapa en gynnsam miljö för medborgardeltagande och det civila samhällets insatser och kapaciteten hos det civila samhällets organisationer att delta effektivt i utformningen av politiken och i övervakningen av den politiska genomförandeprocessen,
  - ii) främja en förbättrad dialog och bättre samverkan mellan det civila samhällets organisationer, lokala myndigheter, staten och andra aktörer på utvecklingsområdet,
  - iii) stärka lokala myndigheters kapacitet att delta effektivt i utvecklingsprocessen och erkänna deras särskilda funktioner och egenskaper.
- c) Höja allmänhetens medvetenhet om utvecklingsfrågor, göra det möjligt för människor att bli aktiva och ansvarsfulla medborgare och främja formell och informell utbildning för utveckling i unionen, kandidatländerna och potentiella kandidater, förankra utvecklingspolitiken i samhället, uppbåda ett större stöd hos allmänheten för åtgärder mot fattigdom och för rättvisare förbindelser mellan industriländer och utvecklingsländer, öka medvetenheten om de problem och svårigheter som utvecklingsländerna och deras befolkningar står inför och främja rätten till en utvecklingsprocess genom vilken alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter till fullo kan förverkligas samt globaliseringens sociala dimension.
- d) Samordning, kapacitetsutveckling och institutionell förstärkning av det civila samhällets och de lokala myndigheternas nätverk, inom deras organisationer och mellan olika typer av aktörer som är aktiva i den offentliga debatten om utveckling samt samordning, kapacitetsutveckling och institutionell förstärkning av nätverk i syd för det civila samhällets organisationer, lokala myndigheter och paraplyorganisationer.

BILAGA III

SAMARBETSOMRÅDEN INOM DET PANAFRIKANSKA PROGRAMMET

Det panafrikanska programmet ska stödja målen och de allmänna principerna i det strategiska partnerskapet Afrika och unionen. Programmet ska främja principerna om ett partnerskap som sätter människan i centrum och att Afrika ska behandlas som en helhet samt främja samstämmighet mellan regional och kontinental nivå. Det ska inrikta sig på verksamhet av transregional, kontinental eller global karaktär, i och tillsammans med Afrika, och stödja gemensamma initiativ mellan Afrika och EU på den globala arenan. Programmet ska särskilt tillhandahålla stöd på följande områden inom partnerskapet:

- a) Fred och säkerhet.
  - b) Demokratisk samhällsstyrning och mänskliga rättigheter.
  - c) Handel, regional integration och infrastruktur (inklusive råvaror).
  - d) Millennieutvecklingsmålen och internationellt överenskomna nya utvecklingsmål efter 2015.
  - e) Energi.
  - f) Klimatförändring och miljö.
  - g) Migration, rörlighet och sysselsättning.
  - h) Vetenskap, informationssamhället och rymden.
  - i) Sektorsövergripande frågor.
-

BILAGA IV

VÄGLEDANDE ANSLAG AV MEDEL FÖR PERIODEN 2014–2020

(monetära mått i miljoner EUR)

Totalt	19 662
1. Geografiska program	11 809 ⁽¹⁾
a) Per geografiskt område	
i) Latinamerika	2 500
ii) Södra Asien	3 813
iii) Norra och sydöstra Asien	2 870
iv) Centralasien	1 072
v) Mellanöstern	545
vi) Övriga länder	251
b) Per samarbetsområde	
i) Mänskliga rättigheter, demokrati och god samhällsstyrning	minst 15 %
ii) Hållbar tillväxt för alla för mänsklig utveckling	minst 45 %
2. Tematiska program	7 008
a) Globala allmänna nyttigheter och utmaningar	5 101
i) Miljö och klimatförändring ⁽²⁾	27 %
ii) Hållbar energi	12 %
iii) Mänsklig utveckling, däribland anständigt arbete, social rättvisa och kultur	25 %
varav	
— Hälsa	minst 40 %
— Utbildning, kunskaper och färdigheter	minst 17,5 %
— Jämställdhet, kvinnors egenmakt och skydd av kvinnors och flickors rättigheter; barn och ungdomar, icke-diskriminering, sysselsättning, färdigheter, socialt skydd och social delaktighet, tillväxt, arbetstillfällen och engagemang från den privata sektorn, kultur	minst 27,5 %
iv) Tryggad livsmedels- och näringsförsörjning och hållbart jordbruk	29 %
v) Migration and asyl	7 %
Minst 50 % av medlen, innan markörer som bygger på OECD-metoden (Riomarkörer) börjar användas, kommer att användas för klimatåtgärder och miljörelaterade mål.	
b) Det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter	1 907
3. Det panafrikanska programmet	845

⁽¹⁾ Varav 758 miljoner EUR icke anslagna medel.⁽²⁾ I princip ska medlen fördelas jämnt mellan miljö och klimatförändring.

Europeiska kommissionens förklaring om den strategiska dialogen med Europaparlamentet ⁽¹⁾

På grundval av artikel 14 i EU-fördraget kommer Europeiska kommissionen att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet innan programplaneringen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsarbete för perioden 2014–2020, och efter en första konsultation av dess relevanta stödmottagare, där så är lämpligt. Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med vägledande tilldelningar per land/region, och, inom varje land/region, prioriteringar, möjliga resultat och vägledande anslag som avsatts för varje prioritering för geografiska program, liksom uppgifter om vilka stöd villkor som valts (*). Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med de tematiska prioriteringarna, eventuella resultat, uppgifter om vilka stöd villkor som valts (*) och de finansiella anslagen för de prioriteringar som anges i de tematiska programmen. Europeiska kommissionen kommer att ta hänsyn till Europaparlamentets ståndpunkt i frågan.

Europeiska kommissionen kommer att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet i samband med översynen efter halva tiden och före en omfattande översyn av programdokumenten under den period som denna förordning är i kraft.

Europeiska kommissionen kommer på uppmaning av Europaparlamentet att redogöra för var Europaparlamentets synpunkter har beaktats i programdokumenten och all annan uppföljning till den strategiska dialogen.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen kommer att vara representerad på den ansvarige kommissionsledamotens nivå.

(*) I tillämpliga fall.

Europaparlamentets, Europeiska unionens råds och Europeiska kommissionens förklaring om artikel 5.2 b ii i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 233/2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsarbete för perioden 2014–2020

Vad gäller tillämpningen av artikel 5.2 b ii i Europaparlamentets och rådets förordning nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsarbete för perioden 2014–2020 ska följande partnerländer vid tidpunkten för den förordningens ikraftträdande som undantagsfall anses vara behöriga till bilateralt samarbete, inbegripet med hänsyn till utfasningen av utvecklingsbidraget: Kuba, Colombia, Ecuador, Peru och Sydafrika.

Europeiska kommissionens förklaring om artikel 5 förordning (EG) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020

Europeiska kommissionen kommer att inhämta Europaparlamentets synpunkter innan den ändrar tillämpningen av artikel 5.2 b ii i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020.

Europeiska kommissionens förklaring om anslag för grundläggande tjänster

Europaparlamentets och rådets förordning(EG) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020 bör göra det möjligt för EU att bidra till att unionens gemensamma åtagande att tillhandahålla fortsatt stöd för mänsklig utveckling i syfte att förbättra människors liv i linje med millennieutvecklingsmålen. Minst 20 % av det beviljade stödet enligt den förordningen kommer att anslås till grundläggande sociala tjänster, med fokus på hälsa och utbildning, samt till sekundär utbildning, med beaktande av att en viss flexibilitet ska utgöra gällande norm, t.ex. i fall som omfattar exceptionellt stöd. Uppgifter om hur denna förklaring respekteras kommer att tas med i den årsrapport som avses i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om gemensamma regler och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av finansiering av EU:s yttre åtgärder.

Europaparlamentets uttalande om avbrytande av stöd som beviljas inom ramen för finansiella instrument

Europaparlamentet noterar att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt granskingsinstrument, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) inte innehåller några uttryckliga hänvisningar till möjligheten att avbryta stöd i fall där ett mottagarland inte efterlever de grundläggande principer som anges i respektive instrument, och särskilt principerna om demokrati, respekt för rättsstatsprincipen och för de mänskliga rättigheterna.

Europaparlamentet anser att ett uppskjutande av bistånd inom ramen för dessa instrument skulle ändra den totala finansiering som överenskommit i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Som medlagstiftare och medlem i budgetmyndigheten har Europaparlamentet därför rätt att till fullo utöva sina befogenheter i detta avseende, om ett sådant beslut fattas.
